

ሮሜ 5:1-21

እንግዲህ በእምነት ከጸደቅን በእግዚአብሔር ዘንድ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሰላምን እንያዝ፤ በእርሱም ደግሞ ወደ ቆምንበት ወደዚህ ጸጋ በእምነት መግባትን አግኝተናል፤ በእግዚአብሔር ክብርም ተስፋ እንመካለን። ይህም ብቻ አይደለም፤ ነገር ግን መከራ ትዕግሥትን እንዲያደርግ፤ ትዕግሥትም ፈተናን ፈተናም ተስፋን እንዲያደርግ እያወቅን፤ በመከራችን ደግሞ እንመካለን፤ በተሰጠንም በመንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ስለ ፈሰሰ ተስፋ አያሳፍርም።

ገና ደካሞች ሳለን ክርስቶስ ዘመኑ ሲደርስ ስለ ኃጢአተኞች ሞቶአልና። (5:1-6)

ስለዚህ ምክንያት ኃጢአት በእንደ ሰው ወደ ዓለም ገባ በኃጢአትም ሞት፤ እንደዚሁም ሁሉ ኃጢአትን ሰላደረጉ ሞት ለሰው ሁሉ ደረሰ፤ ሕግ እስከ መጣ ድረስ ኃጢአት በዓለም ነበረና ነገር ግን ሕግ በሌለበት ጊዜ ኃጢአት አይቆጠርም፤ ነገር ግን በአዳም መተላለፍ ምሳሌ ኃጢአትን ባልሠሩት ላይ እንኳ፤ ከአዳም ጀምሮ እስከ ሙሴ ድረስ ሞት ነገሠ፤ አዳም ይመጣ ዘንድ ላለው ለእርሱ አምሳሉ ነውና። (5:12-14)

በደልም እንዲበዛ ሕግ ጭምር ገባ፤ ዳሩ ግን ኃጢአት በበዛበት፤ ኃጢአት በሞት እንደ ነገሠ፤ እንዲሁ ደግሞ ጸጋ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ የተነሣ በጽድቅ ምክንያት ለዘላለም ሕይወት ይነግሥ ዘንድ፤ ጸጋ ከመጠን ይልቅ በለጠ። (ሮሜ 5:20-21)

እንደ ንጉሥ መኖር

የርም መልእክት ሥነ አመክንዮአዊ መጽሐፍ እስከሆነ ድረስ፤ «ስለዚህና እንግዲህ» የሚሉ ቃላትን በብዛት የያዘ መጽሐፍ ነው። በምዕራፍ 3:20 «ስለዚህ» ፍርድን አስመልክቶ፤ «እንግዲህ 5:1 ላይ (አዲሱን መደበኛ ትርጉም - ይመልከቱ) ጽድቅን በማስመልከት 8:1 ላይ ኩነኔን እና እንግዲህ 12:1 ላይ ደግሞ ራስን አሳልፎ መስጠትን በተመለከተ የሚናገሩ ክፍሎችን ይዟል። ጳውሎስ መግቱን ሲያቀርብ ዓለም ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት በደለኛ እንደሆነችና ማንም ሰው ሕግን እንደ መጠበቅ ሥርዓትን በመሳሰሉ ሃይማኖታዊ ሥራዎቹ ሊድን እንደማይችል አረጋግጧል። የእግዚአብሔር የደገንነት መንገድ ምንጊዜም ቢሆን «በጸጋውና በእምነት» (ኤፌ. 2:8-9) እንደሆነ ገልጾ፤ አብርሃምን እንደ ምሳሌ በመጠቀም አቅርቧል። የመልእክቱ አንባቢ እዚህ ላይ ቢያቆም መዳን እንደሚገባውና ሊድን እንደሚችል ያውቃል።

ነገር ግን ኃጢአተኛው በእምነት ስለሚገኘው ጽድቅ ሊያውቃቸው የሚገቡ ብዙ ነገሮች አሉ። ይህ እንደሚያዛልቅ እርግጠኛ መሆን ይችላልን? በክርስቶስ የመስቀል ላይ ሞት እግዚአብሔር እንዴት ኃጢአተኞችን ሊያድን ይችላል? ምዕራፍ 5 ጳውሎስ በምዕራፍ 4 ላይ የጠቀሳቸውን ሁለት ቃላት «ይቆጠርልን» የሚሉትን ያብራራል። ሁለት እውነታዎችን ገልጧል። እነርሱም ጽድቅ ተደርገን የመቆጠራችን በረከቶች (5:1-11)፤ እና ጽድቅ ተደርገን የመቆጠራችን ምክንያቶች (5:12-21) ናቸው።

1. ጽድቅ ተደርገን የመቆጠራችን በረከቶች (5:1-11)

እነዚህን በረከቶች በመዘርዘር፤ ጳውሎስ ሁለት ዓላማዎችን አሳካቷል። በመጀመሪያ፤ ክርስቲያን መሆን እንዴት ድንቅ

እንደሆነ ተናግሯል። ጽድቃችን የመንግሥተ ሰማያት ዋስትና ብቻ ሳይሆን፤ በዚህ ሳለን ዛሬም የምንለማመዳቸው ብዙ በረከቶችም ምንጭ ነው።

ሁለተኛው ዓላማው ደግሞ ጽድቅ ዘለቁታ ያለው መሆኑን ለአንባቢዎቹ ማረጋገጥ ነው። በተለይ አይሁድ የመልእክቱ አንባቢዎች «ይህ መንፈሳዊ ልምምድ ሕግን ካልጠበቅን ይዘልቅ ይሆንን?» ብለው መጠየቃቸው አይቀርም። በሕይወት የሚገጥሙን መከራዎችና ፈተናዎችስ? ስለሚመጣው ፍርድስ? እግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ጻድቃን አድርጎ ሲቆጥረን፤ እንደማንጠፋ ዋስትና ይሆኑ ዘንድ ሰባት መንፈሳዊ በረከቶችን ሰጥቶናል።

ሀ) ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም (5:1) - ያልዳነ ሰው የእግዚአብሔርን ሕግ መጠበቅም ሆነ ፈቃዱን መፈጸም ስለማይችል «ከእግዚአብሔር ጋር በጠላትነት» ይገኛል (ሮሜ 5:10፤ 8:7)። በኢሳይያስ መጽሐፍ የሚገኙት ሁለት ጥቅሶች ነገሩን የበለጠ ያበራራልናል፡- «ለክፉዎች ሰላም የላቸውም ይላል እግዚአብሔር» (ኢሳ. 48:22)። ሌላው ደግሞ፤ «የጽድቅም ሥራ ሰላም. . . ይሆናል» (ኢሳ. 32:17) ይላል። ኩነኔ ማለት እግዚአብሔር እኛን ኃጢአተኛ ናችሁ በማለት ጦርነት ሲያውጅብን ማለት ነው። ጽድቅ ደግሞ እግዚአብሔር ጻድቃን አድርጎ ሲቆጥረን ሲሆን፤ ይህም ደግሞ በክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ አማካኝነት የሰላም ዐዋጅ ነው። [በመዝ. (185):10] ላይ እንደ ተጻፈው «ምሕረትና እውነት ተገናኙ ጽድቅና ሰላም ተስማሙ።» «ሕጉ መቅሰፍትን ያደርጋልና» (ሮሜ 4:15)፤ በሕግ የተፈረደባቸው ከእግዚአብሔር ጋር የሰላምን ደስታ ማግኘት አይችሉም። ነገር ግን በእምነት ስትጸድቁ፤ ሕግ እናንተን ሊከንናችሁ ወይም ጦርነት ሊያውጅባችሁ አይችልም።

ለ) ወደ እግዚአብሔር የመቅረብ ዕድል ማግኘት (5:24)- የእግዚአብሔር ሙላት ካለበት ቤተ መቅደስ አይሁድ የተለዩት በመጋረጃ ሲሆን፤ አሕዛብ ደግሞ መጋረጃውና እንዲሁም በትልቅ

ግድግዳና በላዩ ላይ በተጻፈው «ከዚህ ያለፈ አሕዛብ ይገደላል» በሚለው ማስጠንቀቂያ ወደ መቅደስ ከመግባት ተገድበው ይኖሩ ነበር። ነገር ግን ጌታ ኢየሱስ በሞተ ጊዜ፤ መጋረጃው ተቀደደ (ሉቃ. 23:45)፤ ግድግዳውም ፈረሰ (ኤፌ. 2:14)። በክርስቶስ ያመኑ አይሁድና አሕዛብ ወደ እግዚአብሔር የመቅረብ መብት አገኙ (ኤፌ. 2:18፤ ዕብ. 10:19-25)፤ ከዚህም የተነሣ ወደማያልቀው የእግዚአብሔር የጸጋው ባለጠግነት ሊቀርቡ ቻሉ (ኤፌ. 1:7፤ 2:4፤ 3:8)። የቆምነው «በጸጋ» እንጂ «በሕግ» አይደለም። ጽድቃችን የመቆማችንን ጉዳይ ሲያመለክት፤ ቅድስና ደግሞ ሕይወታችን ያለበትን ሁኔታ ያሳያል። የንጉሥ ልጅ ምንም ይሁን ምን ወደ አባቱ መግባት ይችላል።

ሐ) የክብረ ተስፋ (5:2) - «ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም መሆን» ያለፈውን ሕይወታችንን ያጠራዋል። እርሱም በኃጢአታችን ሊከሰን አያስብም። «ወደ እግዚአብሔር መቅረባችን» ደግሞ የአሁኑ ሕይወታችንን ይዳስሳል። እርዳታ ባስፈለገን ጊዜ ወደ እርሱ መቅረብ ያስችለናል። «የእግዚአብሔር የክብሩ ተስፋ» ደግሞ የወደፊቱን ዕጣ ፈንታችንን አስተማማኝ ያደርጋል። አንድ ቀን ከክብሩ እንካፈላለንና። «መደሰት» የሚለው ቃል «መመካት» ተብሎ ሊተረጎም ይችላል። ይህን ደግሞ በቁጥር 2 ብቻ ሳይሆን፤ በቁጥር 3 እና 8 ላይም እናገኘዋለን። ኃጢአተኞች ሳለን፤ የእግዚአብሔር ክብር ስለጎደለን የምንመካበት ምንም አልነበረንም (ሮሜ 3:27፤ 3:23)። ነገር ግን በክርስቶስ ክብርና ጽድቅ እንመካለን! ይህንን ጳውሎስ በሮሜ 8:18-30 አጉልዮ አቅርቦታል።

መ) ክርስቲያናዊ ባሕርይ (5:3-4) - ጽድቅ መሆን ከኑሮ ፈተና ማምለጥ አይደለም። «በዚህ ዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ» (ዮሐ. 16:33)። መከራዎች አማኝን ይቀርጹታል እንጂ አያጠፉትም። ከጌታ ፍቅር ሊለየን የሚችል መከራ የለም (ሮሜ 8:35-39)፤ ነገር ግን መከራ ወደ ጌታ ያስጠጋንና በዚያውም ጌታን እንድንመስል ያደርገናል። መከራ ክርስቲያናዊ ባሕርያችንን እንድንገነባ ያደርጋል። በቁጥር 4 «ፈተና» የሚለው ቃል

ትርጉሙ «የተፈተነ ባሕርይ» ማለት ነው። ቅደም ተከተሉም፤ መከራ- ትዕግሥት - ፈተና (የፈተና ባሕርይ)- ተስፋ ይሆናል? «መከራ» የሚለው ቃል በጳውሎስ ዘመን እህል ለማበጠር የሚጠቀሙበት መንሽ ማለት ነው። ይህም መንሽ ስንዴውን ከገለባ ይለያል። በመከራ ውስጥ ስናልፍ በእግዚአብሔር ጸጋ ከታመንን፤ መከራው ያጠራናል፤ በሕይወታችን ያለውንም ገለባ እንድናስወገድ ያግዘናል።

ሠ) በውስጣችን የሚኖር የእግዚአብሔር ፍቅር (5:5-8)- «የምትዘገይ ተስፋ ልብን ታሳዝናለች» (ምሳሌ 13:12)። ነገር ግን ይህ ተስፋችን እስኪሞላ ስንጠብቅ፤ የእግዚአብሔር ፍቅር «በልባችን ይፈስሳል»። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ የሆኑትን ፍቅር (ቁ. 5)፤ ደስታ (ቁ. 2)፤ ሰላምን (ቁ. 2) እንለማመዳለን። ከመዳናችን በፊት፤ እግዚአብሔር ክርስቶስ ለእኛ ይሞትልን ዘንድ በመላክ ፍቅሩን ገለጸ። አሁንም ልጆቹ ስለሆንን የበለጠ ይወደናል። በመከራ ስናልፍ አጽንቶ የሚያቆመን በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት በውስጣችን የምንለማመደው ይህ ፍቅር ነው።

ለብዙ ወራት ሰውነቱ ተቃጥሎ ለሞት የተቃረበውን ወጣት ሆስፒታል እየተመላለስኩ እጠይቀው ነበር። በእነዚህ ወራት ውስጥ ስንት የተዋጣላቸው ዶክተሮች እንዳዩትና ለምን ያህል ጊዜ የቆዳ ቀዶ ጥገና እንዳደረገ አላውቅም። ነገር ግን ይህን ወጣት በእነዚህ ወራት መሃል አጽንቶ ያቆመው ዶክተሮቹ የሰጡት ገለጻ ሳይሆን፤ እንደሚድን የሰጡት ተስፋ ነበር። ተስፋው ያ ነበር። ተስፋውን ያጸናለት ደግሞ በጎኑ የቆሙለት የቤተሰቦቹና የወዳጆቹ ፍቅር ነበር። የእግዚአብሔር ፍቅር በእነዚህ ሰዎች ውስጥ አልፎ ደረሰው። ዛሬ ተሽሎት ለእግዚአብሔር ክብርን ይሰጣል።

እምነት (ቁ. 1)፤ ተስፋ (ቁ. 2) እና ፍቅር (ቁ. 5) እነዚህ ተጠቃለው ለአማኑ በመከራው እንዲታገሥ ያደርጉታል። ትዕግሥት ደግሞ፤ አማኑ በባሕሪው እንዲያድግና በላል የእግዚአብሔር ልጅ እንዲሆን ያደርገዋል (ያዕ. 1:1-4)።

ረ) ከሚመጣው ቁጣ መዳን (5:9-10) - ጳውሎስ ክርክሩ ከትንሽ ወደ ትልቅ ነበር። እግዚአብሔር ጠላቶቹ ሳለን ካዳነን፤ አሁን ደግሞ ልጆቹ ስለሆንን የበለጠ ያድነናል። ወደፊት የሚመጣ ቁጣ አለ፤ ነገር ግን እውነተኛ አማኞችን ይህ ፈተና አያገኛቸውም (1ኛ ተሰ. 1:9-10፤ 5:8-10)። ጳውሎስ ይቀጥልና ክርስቶስ በሞቱ ይህን ያህል ካደረገልን፤ አሁን ደግሞ በመንግሥተ ሰማይ ስለ እኛ እየማለደ የቱን ያህል ያደርግልን ይሆን! «ስለ በደላችን አልፎ ተሰጠ» (4:25)፡- «እኛን ስለማጽደቅ ተነሣ»። ሕያው ሆኖ ስለሚኖር፤ ለዘለዓለም ድነናል (ዕብ. 7:23-25)።

ነዛዜ ተናዛዢ እስካልሞተ ድረስ አይሠራም። ሕግ አስፈጻሚ አካልም ነዛዜው እንደሚገባ መፈጸሙንና ውርስ መከፋፈሉን ያያል። ነገር ግን ሕግ አስፈጻሚው አካል ራስ ወዳድ ሆኖ ርስቱን ለራሱ መውሰድ ቢፈልግስ? ርስቱን ለመስረቅ ሕጉን የሚያጣምምበትን መንገድ ይፈልጋል።

ኢየሱስ ክርስቶስ ለእኛ የተናዘዘልን ሲሆን፤ ነዛዜውም የተጻፈው በደሙ ነው። «ይህ ጽዋ ስለ እናንተ በሚፈሰው በደሜ የሚሆን አዲስ ኪዳን ነው» (ሉቃስ 22:20)። ነዛዜው እንዲተገበር ሞተ፤ በነዛዜው መሠረት ርስቱን ለማካፈል ደግሞ ከሞት ተነሥቶ ወደ ሰማይ ዐረገ። ስለሆነም፤ «በሕይወት በመኖሩ ድነናል።»

ሰ) ከእግዚአብሔር ጋር መታረቅ (5:11)- «ስርየት» የሚለው ቃል «መታረቅ፤ ከእግዚአብሔር ጋር እንደገና መወዳጀት» ማለት ነው። ይህ አሳብ በቁጥር 10 ላይም ተጠቅሷል። በሮሜ 1:18-32 ላይ ጳውሎስ ሰዎች በእግዚአብሔር ላይ ጦርነት በማወጃቸው፤ ለዘለዓለም መኮነን እንደሚገባቸው ገልጾልናል። ነገር ግን እግዚአብሔር በሰው ልጆች ላይ ጦርነት አላወጀም። በዚያ ፋንታ ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር እንዲታረቁ የሰላም መልእክተኛ አድርጎ ልጁን ላከው (ሕፌ. 2:11-18)።

ሰባቱን የጽድቅ በረከቶች መመዘን በክርስቶስ ያለንን ደኅንነት ምን ያህል እርግጠኛ መሆኑን ያሳያል። በሕግ ሳይሆን በጸጋ ያለፈውን፣ የአሁኑንና የወደፊቱን ነገራችንን የሚያበጅ ደኅንነት አግኝተናል። ክርስቶስ ስለ እኛ ሞተ፤ ስለ እኛ ሕያው ሆኖ ይኖራል፤ ክርስቶስ ይመጣልናል! ሃሌሉያ፣ እንዴት ድንቅ አዳኝ ነው!

2. የጽድቃችን መሠረት (5:12-21)

እግዚአብሔር ኃጢአተኞችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል የሚያድነው እንዴት ነው? ክርስቶስ በመስቀል ላይ በውክልና እንደሞተልን እናውቃለን፤ ነገር ግን እንዴት በእኛ ፋንታ ሊሞት ይችላል?

ጳውሎስ እነዚህን ጥያቄዎች በዚህ ክፍል የመለሰ ሲሆን፣ የመልእክቱም እምብርት ይኸው ነው። እነዚህን ቁጥሮች ለመረዳት፣ ስለ ጠቅላላ ክፍሉ ያለውን እውነት ልናውቅ ይገባል። በመጀመሪያ፣ አንድ የምትለዋን ቃል ድግግሞሽ አስተውሉ። አሥራ አንድ ጊዜ ተጠቅሷል። ቁልፍ አሳቡ ከአዳምና ከክርስቶስ ጋር ያለንን አንድነት ለማሳየት ነው። በሁለተኛ ደረጃ፣ ነገሠ የሚለውን ቃል አስተውሉ። አምስት ጊዜ ተደጋግሟል። ጳውሎስ ሁለት ሰዎችን- አዳምና ክርስቶስን አይቷል፤ ሁለቱም የሚገዙት ግዛት አላቸው። በመጨረሻም፣ ይልቅ የሚለው ቃል አምስት ጊዜ መደጋገሙን ተመልከቱ። ይህም በአዳም ካጣነው ይልቅ በኢየሱስ ክርስቶስ ያገኘው እንደሚበልጥ የሚያመለክት ነው!

በአጭሩ፣ ይህ ክፍል አዳምና ክርስቶስ በንጽጽር የቀረቡበት ነው። አዳም በአሮጌው ፍጥረት ሁሉ ላይ ሥልጣን ተሰጥቶት ነበር፤ ነገር ግን ኃጢአትን በመሥራቱ ሥልጣኑን አጣ። ከአዳም ኃጢአት የተነሣ፣ ሰዎች ሁሉ በሞት ፍርድ ሥር ሆኑ። ክርስቶስ ደግሞ በአዲስ ፍጥረት ላይ ንጉሥ ሆኖ መጣ (2ኛ ቆሮ. 5:17)። በመስቀል ላይ በመታዘዙ፣ ጽድቅንና ጳውሎስን አመጣ። በዚህም ክርስቶስ አዳም ያጠፋውን ማቃናት ብቻ

ሳይሆን፤ ከዚህ ይልቅ እኛን የእግዚአብሔር ልጆች አደረገን።
«ይልቅ» የሚለውን ቃል ጳውሎስ በሮሜ 5:1-11 አብራርቶታል።

ተጠራጣሪ ሰዎች፤ «በአንድ ሰው አለመታዘዝ እግዚአብሔር ዓለምን በሙሉ መኮነን ተገቢ ነውን?» ብለው ይጠይቃሉ። መልሱ ደግሞ ተገቢ ብቻ ሳይሆን፤ ጥበብንና ቸርነትን የተሞላ ውሳኔ ነው የሚል ይሆናል። እግዚአብሔር እያንዳንዱን ሰው እንደገና ቢፈትነው፤ ውጤቱ ያው አለመታዘዝ ይሆናል። ከሁሉም በጣም አስፈላጊው፤ በአንድ ሰው (አዳም) ምክንያት የሰው ዘር ሁሉ ቢኮነንም፤ በአንድ ሰው (ኢየሱስ ክርስቶስ) አማካኝነት ዓለሙን ሁሉ ማዳን ችሏል! ሁላችንም በሥጋ የአዳም ዘር (ጥንተ አብሶ) ስላለን፤ ሥራው እኛንም ይነካናል (በተጨማሪ ዕብ. 7:9-10 ላይ የዘርያን (ራስ) ምሳሌ ይመልከቱ)። የወደቁት መላእክት ዘሮች ስላልሆኑ አይድኑም። በግል ኃጢአትን ሠርተዋል፤ በግልም ፍርድን ተቀብለዋል። ምትክ ሆኖ ፍርዳቸውን ተቀብሎ የሚያድናቸው የለም። የሰው ዘር ራስ በሆነው በአዳም ምክንያት ጠፍተን ነበርን፤ ነገር ግን የአዲሱ ፍጥረት ራስ በሆነው በክርስቶስ መዳን እንችላለን። የእግዚአብሔር ዕቅድ ቸርነትንና ጥበብን የተሞላ ነበር።

ከአዳም ጋር በሥጋ መወገናችን እንዴት ይታወቃል? የሚለው ጥያቄ መመለስ አለበት። መልሱ በሮሜ 5:12-14 ይገኛል፤ አሳቡም እንደሚከተለው ነው፡- ሰዎች ሁሉ እንደሚሞቱ እናውቃለን። ሞት ደግሞ ሕግን ያለ መታዘዝ ውጤት ነው። ከአዳም እስከ ሙሴ ሕግ አልነበረም፤ ነገር ግን ሰዎች ይሞቱ ነበር። ለጅምላ ውጤት መንሥኤውም እንዲሁ ጅምላ ይሆናል። ለመሆኑ ምክንያቱ ምን ነበር? አንድ ነገር ብቻ ነው ሊሆን የሚችለው፡- እርሱም የአዳም አለመታዘዝ ነው። አዳም ኃጢአትን በሠራ ጊዜ፡- ሙት ሆነ። ዝርያዎቹ ሕግ ባይለጥም እንኳ ሞቱ (ዘፍጥ. 5)። መደምደሚያው፡- አሁን የሞቱት በአዳም ኃጢአት እንዲሆን ያሳያል። «ሁሉ ኃጢአትን ስላደረጉ» (ቁ. 12) የሚለው «ሁሉም በአዳም ኃጢአትን አድርገዋል» ማለቱ ነው። ሰዎች የሚሞቱት አሁን በሚሠሯቸው የኃጢአት

ፍሬዎች አይደለም፤ ቢሆንማ ኖሮ፤ ምንም የማያውቁ ሕፃናት አይሞቱም ነበር (ሮሜ 9:11)። ሰዎች የሚሞቱት የአዳም ዘር ፍሬ ስለሆኑ ነው፤ «ሁሉ በአዳም እንደሚሞቱ» ይላልና (1ኛ ቆሮ. 15:22)።

የክፍሉን አጠቃላይ እውነቶች በተመለከተ በቂ ግንዛቤ ካገኘን፤ ጳውሎስ በአዳምና በክርስቶስ መካከል ማለትም የአዳምን ኃጢአትና የክርስቶስ በመስቀል ላይ የመታዘዝ ሥራ በንጽጽር እንመርምር።

ሀ) የአዳም ሕግ መጣስ ከክርስቶስ ነፃ ስጦታ ጋር ተነጻጽሯል (5:15)- አዳም በመተላለፉ፤ ብዙ ሰዎች ሞተዋል፤ በክርስቶስ መታዘዝ የእግዚአብሔር ጸጋ ለብዙዎች ሕይወትን አበዛ። በቁጥር 12 እና 18 ያለው «ሁሉ» የሚለው ቃል፤ «ሰዎች ሁሉ» ማለቱ ነው። «ይልቅ» እንዳልነው የክርስቶስን ጸጋ ለሰዎች ያመጣው ሥጋዊ ሕይወት ብቻ ሳይሆን፤ መንፈሳዊና የተትረፈረፈ ሕይወትም ነው። ክርስቶስ ሞትን ስላሸነፈ፤ «በክርስቶስ» ሆነው የሞቱትን አካል ያስነሣል። ነገር ሁሉ እዚህ ላይ ቢያቆም ኖሮ፤ የአዳምን ኃጢአት ብቻ ቀልብሶ ይቀር ነበር። ነገር ግን «ከዚህ ይልቅ» ለሚያምኑበት ሁሉ፤ የዘለዓለማዊና የተትረፈረፈ ሕይወትን ሰጠ (ዮሐ. 10:10)።

ለ) የአዳም ኃጢአት ከክርስቶስ መታዘዝ ጋር ሲነጻጸር (5:16)- የአዳም ኃጢአት ፍርድንና ኩነኔን አመጣ፤ ክርስቶስ በመስቀል ላይ የሠራው ሥራ ግን ጽድን አስገኘ። አዳም ኃጢአትን በሠራ ጊዜ ኃጢአተኛ ተብሎ ተኮነ። አንድ ኃጢአተኛ በክርስቶስ ሲያምን ግን፤ በክርስቶስ ጻድቅ ሆኖ ይቆጠርና ይጸድቃል።

ሐ) ሁለቱ «ንግሥናዎች» ተነጻጽረዋል (5:17)- በአዳም ያለመታዘዝ ሞት ነገሠ። ዘፍጥረት ምዕራፍ 5 ላይ ያለውን የአዳምን ትውልድ መጽሐፍ በማንበብ «ሞተም» የሚለውን ቃል ከበድ ያለ ድግግሞሽ አስተውሉ። በቁጥር 14 ላይ «ከአዳም እስከ ሙሴ» የነበሩት ሰዎች የሞቱት የተገለጠ የእግዚአብሔርን ሕግ በመጣስ ምክንያት እንዳልሆነ ጳውሎስ የሕግን አለመጠቀስ

በማሳሰብ ይሟገታል። «የኃጢአት ደመወዝ ሞት ነው» (ሮሜ 6:23)። ኃጢአት በሰዎች ሕይወት ስለነገሠ (ሮሜ 5:21)፤ ሞትም እንዲሁ ነግሦ ነበር (ቁ. 14 እና 17)።

ነገር ግን በክርስቶስ ኢየሱስ ወደ አዲስ መንግሥት እንገባለን። «የእግዚአብሔር መንግሥት ጽድቅና ሰላም በመንፈስ ቅዱስም የሆነ ደስታ ናት እንጂ መብልና መጠጥ አይደለችም» (ሮሜ 14:17)። «በእምነት የጸደቅን ሆነናል፤ ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም አለን፤ ስለዚህም በእግዚአብሔር የክብር ተስፋ እንደሰታለን። እኛ እንደነገሥን አስተውሉ! «በአንዱ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በሕይወት ይነግሣሉ» ተብሏልና (5:17)።

መ) ሁለቱ «አንድ ድርጊቶች» ሲነጻጸሩ (5:18-19)- አዳም ኃጢአትን እያከታተለ አልፈጸመም። እግዚአብሔር አዳምን በአንድ ነገር ሲፈትነው ወደቀ። ይህ «ሕግ መጣስና» አለመታዘዝ ሆኖ ተቆጠረ። «ሕግ መጣስ» ማለት «መተላለፍ፤ ኬላን ያለፍቃድ ማቋረጥ» የማለት ያህል ነው። አዳም የት ድረስ መሄድ እንዳለበት እግዚአብሔር ለአዳም ቢነግረውም፤ አዳም ግን ከተባለው ወሰን አልፎ ለመሄድ ወሰነ። «እግዚአብሔር አምላክም ሰውን እንዲህ ብሎ አዘዘው፡- ከገነት ዛፍ ሁሉ ትበላለህ፤ ነገር ግን መልካምንና ክፉን ከሚያስታውቀው ዛፍ አትብላ፤ ከእርሱ በበላህ ቀን ሞትን ትሞታለህና።» (ዘፍጥ. 2:16-17)።

ከአንድ ሰው «መተላለፍ» የሚነጻጸረው የአንድ ሰው «ጽድቅ»፤ ማለትም የክርስቶስ የመስቀል ላይ የጽድቅ ሥራ ነው። በቁጥር 19 ላይ ጳውሎስ «በአንዱ መታዘዝ» ብሎ ይናገራል (ፊልጵ. 5-12ን ይመልከቱ)። የክርስቶስ የመስቀል ላይ መስዋዕትነት ያመጣው «ጽድቅን» ብቻ ሳይሆን፤ ሕይወታችንን ለማጽደቅም ጭምር ነው። ጽድቅ ተደርጎ መቆጠር በእግዚአብሔር ፊት ያለንን ስፍራ የሚያሳይ ምንም ኃጢአት እንዳልሠራን የሚገልጽ የሕግ ቃል ብቻ ሳይሆን፤ በአንድ የአኗኗር ዓይነት በሕይወታችን ይታያል። በቁጥር 18 ላይ ያለው «ሕይወታችንን ማጽደቅ» የሚለው ቃል በቁጥር 19 «ብዙዎች

ጽድቃን ይሆናሉ» ከሚለው ጋር ተመሳሳይ ነው። በሌላ አነጋገር ጽድቃችን ከክርስቶስ ጋር የመጣበቃችን ውጤት ነው። ይህም ኅብረት ለእግዚአብሔር የሚታዘዝን አዲስ የጽድቅ ሕይወት ያስገኛል። የአዳም ወገን በመሆናችን ኃጢአተኞች ሆንን፤ የክርስቶስ ወገን በመሆናችን ደግሞ «በሕይወት እንድንነግሥ» አስቻለን።

ሠ) ሕግና ጸጋ ተነጻጽረዋል (5:20-21)። «ሕግ ገባ»፤ ጸጋ እግዚአብሔር በኋላ ላይ ከዕቅዱ መካከል አሾልኮ ያስገባው ነገር ሳይሆን፤ በመጀመሪያው በእግዚአብሔር ዕቅድ ውስጥ የነበረው ነው። እግዚአብሔር አዳምና ሔዋንን የደረሰላቸው በጸጋው ነው፤ ከአባቶች ጋር የነበረው ግንኙነት በጸጋው ነው፤ እስራኤልን ያያት በጸጋው ነው። እግዚአብሔር ሕግን በሙሴ በኩል የሰጠው ጸጋውን በሕግ ለመተካት ሳይሆን፤ የሰው ልጅ ጸጋ እንደሚያሻው ለመግለጥ ነው። ሕግ ጊዜያዊ ነው፤ ጸጋ ግን ዘላለማዊ ነው።

ሕግ የሰውን ኃጢአት ሲያገነነው፤ የእግዚአብሔር ጸጋ እጅግ አብልጦ በዛ። የእግዚአብሔር ጸጋ ለሰው ኃጢአት መፍትሔ ከመስጠት በላይ ነው። ኃጢአትና ሞት አሁንም በዓለም ላይ ቢነግሡም፤ የእግዚአብሔር ጸጋ በክርስቶስ ጽድቅ በኩል ነግሷል። የክርስቲያን አካል ለሞት የተገዛ በመሆኑ አሮጌው ባሕሪው ኃጢአት እንዲያደርግ ይፈትነዋል፤ ነገር ግን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል የክርስቶስ መንግሥት አካል ስለሆነ «በሕይወት መንገሥ» ይችላል።

በሁለቱ «መንግሥታት» መካከል የሚደረገውን ግጭት በተመለከተ አንድ የብሉይ ኪዳን ታሪክ ግንዛቤ ያስጨብጠናል። እግዚአብሔር ሳኦል የእስራኤል ንጉሥ እንዳይሆን ንቆ ዳዊትን ቀባው። ዳዊትን ያመኑ በመጨረሻ የመንግሥቱ ሰላምና ደስታ ተካፋይ ሆኑ። ሳኦልን ያመኑ ደግሞ መጨረሻቸው ኃፍረትና ሽንፈት ሆነ።

እንደ ዳዊት፤ ኢየሱስ ክርስቶስ በእግዚአብሔር የተቀባ ንጉሥ ነው። እንደ ሳዖል፤ ሰይጣን ደግሞ ነፃ ሆኖ በዓለም ላይ በመሥራት ሰዎች ከእርሱ ጋር እንዲወግኑ ልባቸውን ይፈልጋል። ኃጢአትና ሞት አዳም ገዢ በነበረበት «አሮጌው ፍጥረት» የነገሡ ሲሆን፤ ጸጋና ጽድቅ ግን ክርስቶስ ገዢ በሆነበት «በአዲሱ ፍጥረት» ነግሠዋል። ለጌታ ስንሸነፍ «በሕይወ ላይ እንነግሣለን።»

በቁጥር 14፤ አዳም «ይመጣ ዘንድ ላለው ለእርሱ አምላሱ ነውና» ተብሎ ተጠርቷል። አዳም የኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌ፤ ወይም ጥላ ነበር። አዳም ምድራዊ ሲሆን፤ ኢየሱስ ግን ከሰማይ የመጣ ጌታ ነው (1ኛ ቆሮ. 15:47)። አዳም የተፈተነው በውበትና በፍቅር ተከብቦ በዔድን ገነት ነው፤ ኢየሱስ ግን የተፈተነው በምድረ በዳ እና በጭከና በመስቀል ላይ ሲሞት በጥላቻ ተከብቦ ነው። አዳም ሌባ በመሆኑ ከገነት ተባረረ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ግን ወደ ሌባው ዞሮ፤ «ዛሬ ከእኔ ጋር በገነት ትሆናለህ» አለ (ሉቃስ 23:43)። ብሉይ ኪዳን «የአዳም ትውልድ መጽሐፍ» ሲሆን (ዘፍጥ. 5:1)፤ ፍጻሜውም መርገም ነው (ሚል. 4:6)። አዲስ ኪዳን ግን «የኢየሱስ ክርስቶስ ትውልድ መጽሐፍ» ነው (ማቴ. 1:1)፤ ፍጻሜውም መርገም የሌለበት ነው (ራእ. 22:3)።

«አዳማዊ» መሆናችሁ ከእናንተ ቁጥጥር ውጭ በሆነው የመጀመሪያ ልደት የመጣ በመሆኑ ምንም ማድረግ አትችሉም። ነገር ግን በአዳም ውስጥ ሳላችሁ በክርስቶስ በሰማያዊ ስፍራ የሚያስቀምጣችሁን ከሰማይ የሆነውን አዲስ ውልደት (ሁለተኛ ልደት) በመለማመድ «የክርስቶስ» መሆን ትችላላሁ። ኢየሱስ «ዳግመኛ ልትወለዱ ያስፈልጋችኋል» ያለው ለዚህ ነው (ዮሐ. 3:7)።

ሮሜ 6:1-23

እንግዲህ ምን እንላለን? ጸጋ እንዲበዛ በኃጢአት ጸንተን እንኑርን? አይደለም። ለኃጢአት የሞትን እኛ ወደ ፊት እንዴት አድርገን በእርሱ እንኖራለን? ወይስ ከክርስቶስ ኢየሱስ ጋር አንድ እንሆን ዘንድ የተጠመቅን ሁላችን ከሞቱ ጋር አንድ እንሆን ዘንድ እንደ ተጠመቅን አታውቁምን? እንግዲህ ክርስቶስ በአብ ክብር ከሙታን እንደ ተነሣ እንዲሁ እኛም በአዲስ ሕይወት እንድንመላለስ፤ ከሞቱ ጋር አንድ እንሆን ዘንድ በጥምቀት ከእርሱ ጋር ተቀበርን።

ሞቱንም በሚመስል ሞት ከእርሱ ጋር ከተባበርን ትንሣኤውን በሚመስል ትንሣኤ ደግሞ ከእርሱ ጋር እንተባበራለን፤ ከእንግዲህስ ወዲያ ለኃጢአት እንዳንገዛ የኃጢአት ሥጋ ይሻር ዘንድ አሮጌው ሰዎችን ከእርሱ ጋር እንደ ተሰቀለ እናውቃለን፤ የሞተስ ከኃጢአቱ ጸድቆአልና። (ሮሜ 6:1-7)

ብልቶቻችሁንም የዓመፃ የጦር ዕቃ አድርጋችሁ ለኃጢአት አታቅርቡ፤ ነገር ግን ከሙታን ተለይታችሁ በሕይወት እንደምትኖሩ ራሳችሁን ለእግዚአብሔር አቅርቡ፤ ብልቶቻችሁንም የጽድቅ የጦር ዕቃ አድርጋችሁ ለእግዚአብሔር አቅርቡ። (ሮሜ 6:13-14)።

የኃጢአት ባሪያዎች ሳላችሁ ከጽድቅ ነፃ ነበራችሁና። እንግዲህ ዛሬ ከምታፍሩበት ነገር ያን ጊዜ ምን ፍሬ ነበራችሁ? የዚህ ነገር መጨረሻው ሞት ነውና። አሁን ግን ከኃጢአት አርነት ወጥታችሁ ለእግዚአብሔርም ተገዝታችሁ፤ ልትቀደሱ ፍሬ አላችሁ፤ መጨረሻውም የዘላለም ሕይወት ነው። የኃጢአት ደመወዝ ሞት ነውና የእግዚአብሔር የጸጋ ስጦታ ግን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን የዘላለም ሕይወት ነው። (ሮሜ 6:20-23)።

ለመኖር መሞት

በፍርድ ሥርዓት መሃል ጠበቃ ቆሞ፤ «ክቡር ፍርድ ቤት፤ ይህን እቃወማለሁ!» ይላል። በሮም የነበሩ ክርስቲያኖችም የጳውሎስ መልእክት ሲነበብ ሲሰሙ፤ አሳባቸውን እንዳወቀባቸው ስለሚያስቡ ለመቃወም ይፈልጉ ይሆናል። ከምዕራፍ 6-8 ጳውሎስ በእምነት የመጽደቅን አስተምህሮ ይመክታል። ሦስት ተቃዋሞች ሊነሡ እንደሚችሉ ገምቷል፡- 1) «ኃጢአት ስናበዛ ጸጋ አብልጦ ከበዛ የበለጠ ጸጋ እንድናገኝ አብዝተን ኃጢአት እንሥራ » (6:1-14)፤ 2) «ከሕግ በታች ካልሆንን እንግዲያውስ እንዳሻን እንነጉ» (6:15-7:6)፤ እና 3) «የእግዚአብሔርን ሕግ ኃጢአተኛ አድርገሃል» (7:7-25) የሚሉት ናቸው።

እነዚህ ተቃውሞዎች አንባቢዎቹ ሕግንም ሆነ ጸጋን በሚገባ እንዳልተገነዘቡ ያሳያሉ። በአንድ በኩል ሕግ አጥባቂነት በሌላ በኩል ደግሞ የኃጢአት ፈቃድ (ሊቸንሳ) በመስጠት ወደ ሁለት ጽንፍ አለቅጥ ተጉዘዋል። ጳውሎስ ጻድቅ ሆኖ የመቆጠርን አስተምህሮ ሲያስረዳ አብሮ ቅድስናንም አብራርቷል። እንዴት በድል እንደምንኖር (ምዕራፍ 6)፤ እንዴት በነጻነት እንደምንኖር (ምዕራፍ 7)፤ የእኛ ዋስትናችንን (ምዕራፍ 8) አስመልክቶ ተናግሯል። ከሥጋ፤ ከሕግና ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ስለሚኖረን ኅብረትም በስፋት ተናግሯል። በምዕራፍ 6 በኃጢአት ላይ ድልን ለማግኘት ሦስት መመሪያዎችን ሰጥቷል።

1. እወቁ (6:1-10)

በቁጥር 1:6 እና 9 ላይ «ማወቅ» የሚለው ቃል ርቢ ተደጋግሞ መጠቀስ ጳውሎስ አንድን አስተምህሮ እንድናውቅለት መፈለጉን ያመለክታል። የክርስትና ሕይወት ከክርስቲያናዊ አስተምህሮ ጋር የተያያዘ ነው፤ የተግባራችን መሠረቱ አስተምህሮ ነው። ሰይጣን አንድን ክርስቲያን ከእውቀት ጎዳና ካወጣ ፍሬ አልባ ያደርገዋል።

የጳውሎስ ትምህርት መሠረታዊ እውነት አማኞች ከክርስቶስ ጋር በሞቱ፤ በቀብሩና በትንሣኤው መተባበራቸው ነው። ከአዳም ጋር በኃጢአትና በፍርድ እንደ ተባበርን፤ አሁን ደግሞ ከክርስቶስ ጋር በጽድቅና ጻድቅነት እንተባበራለን። ሮሜ 5:12 ላይ ጳውሎስ «ኃጢአቶች» የሚለውን ትቶ «ኃጢአት» እያለ አሳቡን አቅርቧል። ከውጤቱ ይልቅ ወደ ሥረ መሠረቱ፤ ከፍሬውም ይልቅ ወደ ሥሩ አምርቷል። ኢየሱስ ክርስቶስ የሞተው ለኃጢአታችን ብቻ ሳይሆን፤ ለኃጢአትም በመሆኑም፤ እኛም አብረነው ሞተናል። ምናልባትም የሚከተለው ንጽጽር ይህን የበለጠ ያብራራልናል።

ሮሜ 3:21-5:21

ሮሜ 6-8

ምትክ- ስለ እኔ ሞተ

መተባበር -አብሬው ሞቻለሁ

ለኃጢአቴ ሞተ

ለኃጢአት ሞተ

የኃጢአትን ዋጋ ከፈለ

የኃጢአትን ጉልበት ሰበረ

ጻድቅ ሆኖ መቆጠር-

ጽድቅ - ለእኔ ጽድቅ

መቀደስ -

የሕይወቴ አካል ሆነ

በሞቱ መዳን

በሕይወቴ ድኛለሁ

በሌላ አባባል በእምነት የሚገኝ ጽድቅ በእኔና በእግዚአብሔር መካከል ያለ ሕጋዊ ጉዳይ ብቻ ሳይሆን፤ ሕያው ኅብረትም ነው። «ሕይወትን ለማጽደቅ» ነው (ሮሜ 5:18)። «እኔ በክርስቶስ ነኝ» ከእርሱ ጋርም እተባበራለሁ። ስለዚህ በክርስቶስ የሆነው ሁሉ ለእኔም ሆኗል። ሲሞት፤ ሞቻለሁ። ሲነሣም፤ ተነሥቻለሁ። አሁን ከእርሱ ጋር በሰማያዊ ስፍራ ተቀምጫለሁ ! (ኤፌ. 2:1-10፤ ቆላ. 3:1-3 ተመልከቱ)። ከክርስቶስ ጋር ካለው ሕያው ኅብረት የተነሣ፤ አንድ አማኝ ከኃጢአት ጋር የሚኖረው ግንኙነት አዲስ ይሆናል።

ሀ) ለኃጢአት ሞቷል (6:2-5)- ጳውሎስ የተጠቀመበት ምሳሌ ጥምቀትን ነው። የግሪኩ ቃል ሁለት ትርጉም አለው፡- 1) አንድ

ቀጥታ ትርጉም- መጥለቅ ወይም መስጠም የሚለው ሲሆን፤ 2) ምሳሌያዊ ትርጉም - መተባበር የሚለው ናቸው። የሁለተኛው ምሳሌ ሊሆን የሚችለው 1ኛ ቆሮንቶስ 10:2 ይሆናል፤ «ሁሉም ሙሴን ይተባበሩ ዘንድ በደመናና በባሕር ተጠመቁ።» የእስራኤል ሕዝብ የቀይ ባሕርን ሲሻገሩ ከመሪያቸው ከሙሴ ጋር ተባብረዋል።

ጳውሎስ ይህንን አንቀጽ ሲጽፍ ቀጥተኛውንና ምሳሌያዊውን ትርጓሜ ከግምት አስገብቷል። የአንባቢዎቹን የውኃ ጥምቀት በመጠቀም፤ በመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ከክርስቶስ ጋር መተባበራቸውን አሳስቧቸዋል። ቁጥር 3 ላይ ያለው «ከክርስቶስ ኢየሱስ ጋር አንድ እንሆን ዘንድ የተጠመቅን» የሚለው፤ በ1ኛ ቆሮ. 12:13 ላይ «በአንድ መንፈስ አንድ አካል እንሆን ዘንድ» ካለው ጋር ተመሳሳይ ነው። በውኃ ጥምቀትና በመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት መካከል ልዩነት አለ (ዮሐ. 1:33)። ኃጢአተኛ በክርስቶስ ሲያምን ወዲያውኑ የእግዚአብሔር ቤተሰብ በመሆን የመንፈስ ቅዱስን ስጦታ ይቀበላል። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆኑን በቆሮንቶስ ቤት የጴጥሮስን ስብከት ሲሰሙ የተፈጸመው ነው (ዮሐዋ. 10:34-48)። እነዚህ ሰዎች በክርስቶስ ሲያምኑ ወዲያውኑ መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ። ወዲያውም ተጠመቁ። «በእርሱ የሚያምን ሁሉ የኃጢአትን ሥርየት ይቀበላል» የሚለው የጴጥሮስ ቃል የሚያስፈልጋቸውን ተስፋ ሰጣቸው። አመኑ - ዳኑም!

ታሪክ አዋቂዎች እንደሚናገሩት የጥንቷ ቤተ ክርስቲያን የጥምቀት ሥርዓት በማጥለቅ ነበር። አማኙ በውኃ ውስጥ ሲጠልቅና ሲወጣ የሞት፤ የቀብርና የትንሣኤ ምሳሌ ይሆናል። የአማኙ በጥምቀት መጥለቅ (ጳውሎስ በሮሜ 6 እንደገለጸው) አማኙ በሞት፤ በቀብርና በትንሣኤ ከክርስቶስ ጋር መተባበሩን ያመለክታል። በውስጥ የምንለማመደውን ለመግለጽ የምንጠመቅበት ውጫዊ ሥርዓት ነው። ጳውሎስ በዚህ ስፍራ በውኃ መጠመቅ «በክርስቶስ እንዲሆኑ ያስችላቸዋል» ማለቱ አይደለም፤ ምክንያቱም ባመኑ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ይህን

ፈጽሞታልና። መጥለቃቸው መንፈስ ቅዱስ በሕይወታቸው የሠራውን ሥራ የሚገልጽ ነው። መንፈስ ቅዱስ በክርስቶስ ሞት፣ ቀብርና ትንሣኤ እንዲተባበሩ አድርጎአቸዋልና።

ይህም አማኝ ስለ ኃጢአት አዲስ ዕድገት ምልክት ይኖረዋል ማለት ነው። «ለኃጢአት ሙት ነው።» «ከክርስቶስ ጋር ተሰቅዬአለሁ» (ገላ. 2:20)። ሰካራም ሰው ሲሞት፣ አካላዊ ስሜቱም ስለሚሞት በመጠጥ አይፈተንም። የአልኮል መጠጥን ማሸተት፣ መቅመስ ወይም መሻት አይችልም። በኢየሱስ ክርስቶስ ለኃጢአት ስለሞትንም «በኃጢአታችን ለመቀጠል አንፈልግም።» ለኃጢአት መሞት ብቻ ሳይሆን፣ በክርስቶስ ሕያዋንም ሆነናል። ከሞት ስለተነሣን፣ በትንሣኤው ኃይል እንኖራለን። «በአዲስ ሕይወት» እንመላለሳለን። ምክንያቱም በእርሱ ሕይወት እንካፈላለንና። «ከክርስቶስ ጋር ተሰቅዬአለሁ. . . የምኖረው» (ገላ. 2:20)።

ይህ ድንቅ የሆነ መንፈሳዊ እውነት በአልዓዛር የትንሣኤ ተአምር የበለጠ ተብራርቷል (ዮሐ. 11)። ኢየሱስ በቢታንያ ሲደርስ አልዓዛር በመቃብር ውስጥ አራት ቀን ስላሳለፈ ለመሞቱ ምንም ጥያቄ የለውም። በኢየሱስ ክርስቶስ በቃሉ ኃይል («አልዓዛር ውጣ!») ኢየሱስ ወዳጁን ከሙታን አስነሥቶታል። ነገር ግን አልዓዛር በመቃብር በር ላይ ቆሞ ሲታይ፣ በጨርቅ ተጠምጥሞ ነበር። «በአዲስ ሕይወት» እንዲመላለስ ተነሥቷል፣ ኢየሱስ «ፍቱትና ይሂድ!» ብሎ አዘዛቸው። በዮሐንስ 12 ላይ አልዓዛር ከጌታ ጋር በማዕድ ዙሪያ ተቀምጦ ኅብረት ያደርግ ነበር። አልዓዛር ሞተ- ከሙታን ተነሣ- በአዲስ ሕይወት ሊኖር ነፃ ወጣ- ከክርስቶስ ጋር ተቀመጠ- እነዚህ መንፈሳዊ እውነታዎች በኤፌሶን 2:1-10 የተገለጸውን የእኛን ማንነትም የሚያሳዩ ናቸው።

ብዙ ክርስቲያኖች «መሃል ሰፋሪዎች» ናቸው። ኑሮአቸው በግብጽና በካካን መካከል ነው፣ ድነዋል ግን ገና አልረኩም። የሚኖሩት በስቅላትና በትንሣኤው መሃል ነው፣ በመስቀሉ

ያምናሉ ነገር ግን ወደ ትንሣኤው ኃይልና ክብር አልገቡም። ቁጥር 5 ከክርስቶስ ጋር ያለን ኅብረት ወደፊት ስንሞት ትንሣኤ እንዳለን ያስረዳል። ቁጥር 4 ደግሞ የትንሣኤውን ኃይል ዛሬውኑ እንደምንካፈል ያስተምራል። «እንግዲህ ከክርስቶስ ጋር ከተነሣችሁ፣ ክርስቶስ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀምጦ ባለበት በላይ ያለውን እሹ፤ በላይ ያለውን አስቡ እንጂ በምድር ያለውን አይደለም» (ቆላ. 3:1-3)።

አንድ አማኝ ከክርስቶስ ጋር ስለተባበረ ለኃጢአት ያለው አመለካከት በመለወጡ አውቆ ኃጢአትን አያደርግም። የአማኙ አሮጌ ሰው አልፏልና፤ ነገር ግን በአዲስ ሕይወት ተነሥቷል። አልፃዛር በከፊን ተጠቅልሎ ወደ መቃብር ለመውረድ እንደማይፈልግ ሁሉ፣ አማኝም ወደ ኃጢአት ኑሮ ለመመለስ አይፈልግም። በመቀጠልም ጳውሎስ ሁለተኛውን ማስረጃ ያቀርባል፡-

ለ) ኃጢአትን አያገለግልም (6:6-10) - ኃጢአት በባሕርይው ኃይለኛ ገዢ ነው። ስለሆነም በሰው አካል ውስጥ በፈቃዱ የሚታዘዝለትን ይፈልጋል። ሥጋችን በባሕሪው ኃጢአተኛ አይደለም፤ ገለልተኛ ነው። በኃጢአት ወይም በእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር መሆን ይችላል። ነገር ግን የወደቀ የሰው ባሕርይ በመለወጣችን ወቅት ካልተቀየረ ለኃጢአት እጁን በመስጠት እንድንጠቃና እንዲቆጣጠረን በር ይከፍታል። ጳውሎስ ይህንን ችግር ሲገልጠው «በእኔ ማለት በሥጋዬ በጎ ነገር እንዳይኖር አውቃለሁና፤ ፈቃድ አለኝና፤ መልካሙን ግን ማድረግ የለኝም» (ሮሜ 7:18)።

በዚህ ስፍራ አንድ ትልቅ እውነት ቀርቧል- አሮጌው ሰው ከክርስቶስ ጋር ተሰቅሏል። ስለሆነም ሥጋችን በኃጢአት ቁጥጥር ሥር ሊወድቅ አይገባውም። በቁጥር 6 ላይ ያለው «ይሻር» የሚለው ቃል ፈጽሞ መጥፋቱን የሚያመለክት ሳይሆን፤ «እንዳይሠራ መደረጉን» ለማመልከት ነው። ይሄው ቃል በሮሜ 7:2 ላይ «ተፈትታለች» በሚለው ቃል ተተርጉሞ እናገኘዋለን። አንድ ሴት ባሏ ቢሞት ስለ ባልዋ ከሆነው ሕግ ተፈትታ ዳግመኛ

ማግባት ትችላለች። ይህም ሴቲቱ ከባልዋ ጋር የነበራትን ኅብረት መቀየሯን ያሳያል። ሕጉ አለ፤ ነገር ግን ባልዋ በመሞቱ በሴቲቱ ላይ ምንም ሥልጣን የለውም።

ኃጢአት ሊገዛን ይፈልጋል። በአሮጌው ሰውነታችን ላይ ተንጠላጥሎ የሰውነታችንን ክፍሎች ሊቆጣጠር ይፈልጋል። ነገር ግን በኢየሱስ ክርስቶስ ሰኃጢአት ሞተናል። በዚህም አሮጌው ሰውነታችን ተሰቅሏል፤ ይሠራ ዘንድ ዐቅም የለውም። ጳውሎስ በዚህ ስፍራ የሕይወት ልምዱን እያካፈለ ሳይሆን፤ እውነታን እያስቀመጠ ነው። እውነተኛው ልምምድ ወደ ኋላ ላይ ይመጣል። ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል መሞቱን ታሪክ ዘግቧል። አማኞችም ከእርሱ ጋር መሞታቸውን ታሪክ ይመሰክራል፤ «የሞተ ከኃጢአቱ ጸድቆአልና» (ቁ. 7)። የጳውሎስ ከላሾች እንደሚሉት «ኃጢአትን ለማድረግ ነፃ መውጣት» ሳይሆን፤ «ከኃጢአት ነፃ» መሆን ነው።

ኃጢአትና ሞት በክርስቶስ ላይ ሥልጣን የላቸውም። እኛም «በክርስቶስ» ስለሆንን፤ ኃጢአትና ሞት በእኛ ላይ ሥልጣን የላቸውም። ኢየሱስ ክርስቶስ የሞተው «ስለ ኃጢአት» ብቻ ሳይሆን፤ «ለኃጢአትም» ነው። የኃጢአትን ቅጣት ለመክፈል ብቻ ሳይሆን፤ የኃጢአትን ኃይልም ሰብሮታል። የዚህ ሥልጣን ጉዳይ ወደ ሮሜ 5:12-21 መልሶ ይመልስልናል። በዚህ ስፍራ ጳውሎስ የኃጢአትና የሞትን «ንጉሥነት» እና ስለ ጸጋ ተናግሯል። በክርስቶስ «በሕይወት እንነግሣለን» (5:17) ስለሆነም ኃጢአት እንደገና አይቆጣጠረንም።

አሁን መጠየቅ ያለበት ትልቁ ጥያቄ፤ «የታሪክን እውነታ (ሐቅ) አምናለሁ፤ ነገር ግን ይህን በየቀኑ በሕይወቴ ለመለማመድ ምን ማድረግ አለብኝ?» የሚለው ነው። ይህም ወደ ሁለተኛው የጳውሎስ አንኳር ነጥብ ይመራናል።

2. ቁጠሩ (6-11)

«ቁጠሩ» የሚለው ቃል በአዲስ ኪዳን 41 ጊዜ የተጠቀሰ ሲሆን፤ 19 ጊዜ የተጠቀመበት በሮሜ መልእክት ውስጥ ነው።

ትርጓሜውም ራስን እንደ አንድ ነገር አድርጎ ማሰብ ማለት ነው።

«ራስን መቁጠር» ማለት ራሳችንን በአንድ ሰው ቦታ ማስቀመጥ ማለት ሲሆን፤ እግዚአብሔር በቃሉ የተናገረው እውነት በሕይወታችሁም እውነት መሆኑን ማመን ማለት ነው።

ጳውሎስ ለአንባቢዎቹ የነገራቸው ለኃጢአት እንደ ሞቱ፤ ወይም ይህን በሙላት እንዲገነዘቡ ሳይሆን፤ የእግዚአብሔርን ቃል ተቀብለው የራሳቸው እንዲሆን አድርገው እንዲቆጥሩ ነው። «ራስን እንደ መቁጠር» በሥራ የሚገለጥ እምነት ነው። ልክ የባንክ ቼክ ላይ እንደ መፈረም ነው- ባንክ ውስጥ ገንዘብ እንዳለን ካመንን ቼኩ ላይ ፈርመን ገንዘቡን መውሰድ ነው። መቁጠር ተስፋን ለመቀበል ማወጅ ሳይሆን፤ በእውነታው ላይ እርምጃ መውሰድ ነው። እግዚአብሔር ለኃጢአት ሙት እንድንሆን አላዘዘንም። እርሱ ለኃጢአት ሞተን ለእግዚአብሔር እንድንኖር ነገርናል። በዚህ እውነት ላይ እርምጃ እንድንወስድ ግን ያዘናል። እርምጃ ባንወስድም እንኳ፤ የተናገረው ሁሉ እውነት ሆኖ ይቀራል።

የጳውሎስ የመጀመሪያ መመሪያ «ማወቅ» በእእምሮ ዙሪያ ሲያጠነጥን፤ ሁለተኛውና «ቁጠሩ» የሚለው ቃል ደግሞ የሚያተኩረው በልባችን ላይ ነው። ሦስተኛው ትምህርቱ ደግሞ ፈቃዳችንን የሚዳስስ ነው።

3. አቅርቦ (6:12-23)

«አቅርቦ» የሚለው ቃል 5 ጊዜ ያህል የተጠቀሰ ሲሆን (ቁጥር 13፣16 እና 19)፤ ትርጉሙም «ራስን ለመሥዋዕትነት ማቅረብን» ይወክላል። እንደ ሮሜ 12:1 ከሆነ የአማኞች ሥጋ ለእግዚአብሔር ክብር በጌታ ፊት «ሕያው መሥዋዕት» ሊሆን ይገባዋል። የብሉይ ኪዳን መሥዋዕቶች የሞቱ መሥዋዕቶች ነበሩ። ጌታ አንዳንዶቻችንን እንድንሞትለት ይጠይቀን ይሆናል፤ ነገር ግን ሁላችንም ለእርሱ እንድንኖርለት ይሻል።

ሀ) እንዴት ነው የምናቀርበው? (6:12-13)- ይህ ክርስቶስ ለእኛ ያደረገውን ባወቅነው መሠረት የምንፈጽመው ፈቃዳችን ነው። በስሜታዊነት ተነድተን የምናደርገው ሳይሆን፤ በማስተዋል የሚፈጸም ጉዳይ ነው። በእነዚህ ቁጥሮች ያሉትን ግሦች ማስተዋል ጠቃሚ ነው። ወጥ ትርጉሙ «ስለዚህ ክፉ መሻቱን ትፈጽሙ ዘንድ በሚችሉ ሥጋችሁ ላይ ገጢአት እንዲነግሥበት አታድርጉ። ብልቶቻችሁን የክፉት መሣሪያ አድርጋችሁ ለገጢአት አታቅርቡ፤ ይልቁንስ ከሞት ወደ ሕይወት እንደ ተሻገሩ ሰዎች አድርጋችሁ ራሳችሁን ለእግዚአብሔር አቅርቡ» (ሮሜ 6:12-13፤ አ.መ.ት) ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ራሳችንን እንዴት እንደምናቀርብ በሮሜ 12:1 ላይ ተገልጿል።

በአማኝ ሕይወት ውስጥ ሥጋችንን በሙላት ለኢየሱስ ክርስቶስ የምናቀርብበት አንድ የመጨረሻ ወቅት አለ። ይህም ወደ ፊት ራሳችንን አሳልፈን የምንሰጥበት እርከን የለም ማለት አይደለም። ምክንያቱም ይኖራል። ከክርስቶስ ጋር አብረን በተጓዝን ቁጥር ኅብረታችንም ሥር የሰደደ ይሆናል። ነገር ግን የመጀመሪያውን እርምጃ ሳንራመድ ቀጣዩን ደረጃ መራመድ አንችልም። በሮሜ 12:1 ላይ ያለው ግሥ በሮሜ 6:13 ካለው ጋር የተቆራኘ ነው- አንድ ጊዜ ራሳችሁን ለእግዚአብሔር አቅርቡ። ለመጨረሻ ጊዜ በሙላት ለእርሱ በመገዛታችን ላይ የተመሠረተ ቢሆንም፤ እርግጠኞች ለመሆን በየዕለቱ ራሳችንን እናስገዛለን።

እግዚአብሔር ሥጋችሁን ለምን ይፈልጋል? በመጀመሪያ፤ የአማኝ ሥጋ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ነው፤ እግዚአብሔር ለራሱ ክብር ሊያውለው ይፈልጋል (1ኛ ቆሮ. 6:19-20፤ ፊልጵ. 1:20-21)። ጳውሎስ የአማኞች ሥጋ የእግዚአብሔር መሣሪያ እንደሆነ ጽፏል (ሮሜ 6:13)። እግዚአብሔር የሥጋችንን ብልቶች የሚፈልገው መንግሥቱን ሊገነባበትና ጠላቱን ሊዋጋበት ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ በሥጋቸው ተጠቅሞ ዓላማውን እንዲያሳካ ለእግዚአብሔር ሥጋቸውን ስለፈቀዱ ሰዎች ይናገራል።

እግዚአብሔር የሙሴን በትር ተጠቅሞ ግብፅን ድል ነሥቷል። የዳዊትን ወንጭፍ ተጠቅሞ ፍልስጥኤማውያንን ደምስሷል። የነቢያትን አንደበት ተጠቅሟል። የጳውሎስ የተሰጡ እግሮች ወንጌልን ይሰብክ ዘንድ ከአገር ወደ አገር ወስደውታል። የሐዋርያው ዮሐንስ ዓይኖች ወደፊት ሊሆን ያለውን ራእይ አይተዋል፤ ጆሮዎቹ የእግዚአብሔርን መልእክት ሰምተዋል፤ ጣቶቹ ደግሞ እኛ ዛሬ የምናነበውን መጽሐፍ ጽፈዋል።

ነገር ግን በመጽሐፍ ቅዱስ የሥጋ ብልቶች ለኃጢአት ሲውሉ ማንበብ ትችላላችሁ። የዳዊት ዓይኖች የባልንጀራውን ሚስት አይተዋል፤ ሕሊናው ክፉ ሴራ ጠንስሷል፤ እጆቹም የሴትየዋ ባል በግፍ ይገደል ዘንድ ትእዛዙን ፈርመዋል። መዝሙር 51ን ስታነቡ ሙሉ ማንነቱ በኃጢአት ተከልሷል፡ ዓይኖቹ (ቁ. 3)፤ አእምሮው (ቁ. 6)፤ ጆሮዎቹ (ቁ. 8)፤ ልቡ (ቁ. 10)፤ ከናፍርቶቹና አንደበቱ (ቁ. 14-15)። ከበደሌ ፈጽሞ እጠበኝ ያለው ለካ ወድዶ አይደለም? (ቁ. 2)።

ለ) ለምን እናቀርባለን? (6:14-23)- የራሳችንን የምናቀርብበትን ምክንያት መውደድ (ቁ. 14-15)፤ ነጻነት (ቁ. 16-20) እና ፍሬ (ቁ. 22-23)፤ የተባሉት ሦስት ቃላት ይጠቀልሉታል።

1) መውደድ (6:14-15)- ራሳችንን ለእርሱ የምናቀርበው ከእግዚአብሔር ጸጋ የተነሣ ነው። ጳውሎስ እንዳስረገጠው የምንድነው በሕግ አይደለም ከሕግ በታችም አንኖርም። በጸጋ መዳናችን የኃጢአትን በር አይከፍትልንም፤ ነገር ግን እንድንታዘዝ በቂ ምክንያት ሆኖናል። ሕግና ኃጢአት መንታ ሆነው ይጓዛሉ። «የሞት መውጊያ ኃጢአት ነው፤ የኃጢአትም ኃይል ሕግ ነው» (1ኛ ቆሮ. 15:56)። ከጸጋ በታች እንጂ ከሕግ በታች አለመሆናችን፤ የኃጢአትን ኃይል ያከስሰዋል።

2) ነጻነት (6:16-20) - የጌታና የባሪያው ምሳሌ ግልጽ ነው። ራሳችሁን ለምታስገዙበት ለዚያ ባሪያ ናችሁ። ከመዳናችሁ በፊት የኃጢአት ባሪያዎች ነበራችሁ። አሁን ግን የክርስቶስ በመሆናችሁ፤ ከአሮጌው የባርነት ኑሮ ተላቅቃችሁ የክርስቶስ

አገልጋዮች ሆናችኋል። ቁጥር 19 እንደሚናገረው ቀድሞ ለኃጢአት ባሪያዎች አድርጋችሁ ራሳችሁን እንዳቀረባችሁ ሁሉ እንዲዘሁም ለጌታ አቅርቡ ይላል። አንድ ጓደኛዬ በአንድ ወቅት እንዲህ አለኝ፤ «ልክ ኃጢአተኛ እንደነበርሁ ሁሉ ቅዱስ መሆን እፈልጋለሁ!» ከመለወጡ በፊት «የኃጢአተኞች አለቃ» ስለነበረ ምን ለማለት እንደፈለገ ገብቶኛል።

ያልዳነ ሰው ከጽድቅ- ነፃ ነው (ቁ. 20)። ነገር ግን የኃጢአት እስራቱ እያደር ወደ ጠለቀ ባርነት ይከተውና ትክክለኛውን ነገር ለማድረግ እጅግ ይከብደዋል። አባካኙ ልጅ የዚህ ጥሩ ምሳሌ ነው (ሉቃስ 5:11-24)። ቤት ሳለ ነጻነቱን ፈለገና ቤቱን ጥሎ ራሱን ለማስደሰት ኮበለለ። ነገር ግን እንቢተኝነቱ ለባለ ባርነት ዳረገው። ለክፉ ምኞት ባሪያ ነበር። በዚያው ለክፉ ሥራ ተገዛ፤ በመጨረሻም አሳማ ሲጠብቅ የተዋጣለት ባሪያ ሆነ። ራሱን ማግኘት ቢፈልግም ራሱን ግን ፈልጎ አጣው። ነጻነት ብሎ ያሰበው የባርነት ወለል ሆነ አገኘው። እውነተኛ ነጻነትን ያገኘው ወደ ቤቱ ተመልሶ ራሱን ለአባቱ ሲያቀርብ ነበር።

3) ፍሬ (6:21-23)- አንድን ጌታ ካገለገላችሁ ደመወዝ መጠባበቃችሁ አይቀርም። ኃጢአት ደመወዝን ትክክለኛ- እርሱም ሞት ነው። እግዚአብሔርም ደመወዝን ይከፍላል- ይህም ቅድስናና የዘለዓለም ሕይወት ነው። ባለፈው ኑሮአችን የምናፍርበትን ፍሬ አፈራን። በክርስቶስ ባገኘነው አዲሱ ሕይወት ለሕይወታችን ደስታን የሚሰጥና እግዚአብሔርን የሚያከብር ፍሬን አፈራን። ብዙ ጊዜ ቁጥር 23ን ላልዳኑ ሰዎች እንጠቅሳለን። እውነት ነው ይመለከታቸዋል። ነገር ግን ይህ ቃል ለዳኑትም መልእክት አለው። (ለነገሩም ይህ መልእክት የተጻፈው ለክርስቲያኖች ነበር።) «ሞት የማይገባው ኃጢአት አለ» (1ኛ ዮሐ. 5:17)። «በእናንተ ዘንድ የደከሙና የታመሙ ብዙዎች አሉ፤ አያሌዎችም አንቀላፍተዋል» (1ኛ ቆሮ. 11:30)። ለምሳሌ፤ ሳምሶን ራሱን ለሥጋ ምኞት አሳልፎ ሰጠ፤ ውጤቱም ሞት ነበር (ይሁዳ 16)። አንድ አማኝ ሥጋውን ለጌታ ለማስገዛት እምቢ ካለ፤ ነገር ግን ለኃጢአት ካዋላቸው በአባቱ ለመቀጣት

ተቃርቧል፤ ቅጣቱም ሞት ነው። (ዕብ. 12:5-11ን በተለይ የቁጥር 9ን ማብቂያ ይመልከቱ)።

እነዚህን ሦስት ትእዛዛት በዕለታዊ ኑሮአችን ልናስተውላቸው ይገባናል። ከክርስቶስ ጋር መስቀላችሁንና ለኃጢአት መሞታችሁን እወቁ። ይህ በሕይወታችሁ እውን እንደሆነ ቁጠሩ። ለክብሩ እንዲጠቀምበት ሥጋችሁን ለጌታ አቅርቡ።

አሁን እነዚህን እውነቶች አውቃችኋል፤ በሕይወታችሁ እውነት እንደሆኑ ቁጠሩ፤ በመጨረሻም ራሳችሁን ለእግዚአብሔር አቅርቡ።

ሮሜ 7:1-25

ወንድሞች ሆይ፤ ሕግን ለሚያውቁ እናገራለሁና ሰው ባለበት ዘመን ሁሉ ሕግ እንዲገዛው አታውቁምን? ያገባች ሴት ባልዋ በሕይወት ሲኖር ከእርሱ ጋር በሕግ ታስራለችና ባልዋ ቢሞት ግን ስለ ባል ከሆነው ሕግ ተፈትታለች። ስለዚህ ባልዋ በሕይወት ሳለ ለሌላ ወንድ ብትሆን አመንዝራ ትባላለች፤ ባልዋ ቢሞት ግን ከሕጉ አርነት ወጥታለችና ለሌላ ወንድ ብትሆን አመንዝራ አይደለችም።

እንዲሁ፤ ወንድሞቼ ሆይ፤ እናንተ ደግሞ በክርስቶስ ሥጋ ለሕግ ተገድላችኋል፤ ለእግዚአብሔር ፍሬ እንድናፈራ፤ እናንተ ለሌላው፤ ከሙታን ለተነሣው፤ ለእርሱ ትሆኑ ዘንድ። በሥጋ ሳለን በሕግ የሚሆን የኃጢአት መሻት ለሞት ፍሬ ሊያፈራ በብልቶቻችን ይሠራ ነበርና፤ አሁን ግን ለእርሱ ለታሰርንበት ስለ ሞትን፤ ከሕግ ትፈትተናል፤ ስለዚህም በአዲሱ በመንፈስ ኑሮ እንገዛለን እንጂ በአሮጌው በፊደል ኑሮ አይደለም።

እንግዲህ ምን እንላለን? ሕግ ኃጢአት ነውን? አይደለም፤ ነገር ግን በሕግ ባይሆን ኃጢአትን ባላወቅሁም ነበር፤ ሕጉ፡- አትመኝ ባላለ ምኞትን ባላወቅሁም ነበርና። (ሮሜ 7:1-7)

እንግዲያስ መልካሙን አደርግ ዘንድ ሰወድ በእኔ ክፉ እንዲያድርብኝ ሕግን አገኛለሁ። በውስጡ ሰውነቴ በእግዚአብሔር ሕግ ደስ ይለኛልና፤ ነገር ግን በብልቶቼ ከአእምሮቼ ሕግ ጋር የሚዋጋውንና በብልቶቼ ባለ በኃጢአት ሕግ የሚማርከኝን ሌላ ሕግ አያለሁ። እኔ ምንኛ ጉስቋላ ሰው ነኝ! ለዚህ ሞት ከተሰጠ ሰውነት ማን ያድነኛል? በኢየሱስ ክርስቶስ በጌታችን ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን። እንግዲያስ እኔ በአእምሮቼ ለእግዚአብሔር ሕግ፤ በሥጋዬ ግን ለኃጢአት ሕግ እገዛለሁ። (7:21-25)

ክርስቲያኖችና ሕግ

በሰው ባሕሪ ውስጥ ያሉ አንዳንድ ነገሮች ወደ ጽንፈኝነት የሚመሩ ናቸው። ክርስቲያኖችም ይህን በተመለከተ ድካም ስላለባቸው ነፃ አይደሉም። አንዳንዶች፣ «በጸጋው ስለ ዳንን፣ እንደፈለግን ለመኖር ነጻነቱ አለን» ብለው በመከራከር የጽንፈኝነትን ፈቃድ ለመጠቀም ይፈልጋሉ።

ሌሎች፣ «ነገር ግን የእግዚአብሔርን ሕግ ቸል ልንል አንችልም» ሲሉ፣ «የዳንነው በጸጋ መሆኑን እርግጠኞች ነን፣ እግዚአብሔርን ለማስደሰት ግን ከሕግ በታች መኖር አለብን።» ይላሉ። ይህ ከልክ ያለፈ የጽንፈኝነት (የወንጌል አጥባቂነት) መግለጫ ነው።

ለመጀመሪያዎቹ ወገኖች ጳውሎስ በምዕራፍ 6 መልስ ሰጥቷቸዋል፤ ለሁለተኛዎቹ ደግሞ በምዕራፍ 7 መልሶላቸዋል። በዚህ ምዕራፍ «ሕግ» የሚለው ቃል 23 ጊዜ ተጠቅሷል። በምዕራፍ 6፣ ጳውሎስ እንዴት መጥፎ ነገሮችን ማድረግ እንደምናቆም ነግሮናል፤ በምዕራፍ 7 ደግሞ እንዴት መልካም ነገሮችን ማድረግ እንደማንችል ነግሮናል። «ጻድቅ ሆናችሁ የተቆጠራችሁት ሕግን በመጠበቅ አይደለም፤ ሕግን በመጠበቅም መቀደስ አትችሉም» እያለ ይሟገታል።

በክርስቲያናዊ ሕይወቱ በማደግ ላይ የሚገኝ ማንኛውም ክርስቲያን በሮሜ 6 እና 7 ላይ የሚገኘውን መንፈሳዊ ልምምድ በደንብ ይገነዘባል። እንዴት «ማወቅ፣ መቁጠርና ማቅረብ» እንደሚቻል ከተማርን በኋላ በሥጋ ባሕርያት ላይ ድል ማግኘት ስንጀምር፣ የበለጠ መንፈሳዊ እንደሆንን ይሰማናል። መለኪያችንን ከፍ አድርገን አሳባችንን ከግብ ለማድረስ ለጊዜው እንጥራለን። ከዚህ በኋላ ሁሉም ነገር ይፈርሳል! ልባችንን ዘልቀን ስንመረምር መኖራቸውን የማናውቃቸውን ኃጢአቶች እናገኛለን። ቅዱስ የሆነው የእግዚአብሔር ሕግጋት በአዲስ ኃይል ጠላት ሆኖ

ይነሣብንና ደግነት ከቶ ማድረግ እንደማንችል በማሰብ እንደነቃለን! ሳይታወቅንም፤ «ወግ አጥባቂ» ሆነን ስለ ኃጢአት ሕግና ስለ ራሳችን ማንነት እንማራለን።

ለመሆኑ «ወግ አጥባቂነት» ምንድን ነው? ራሳችንን ቅዱስ በማድረግ ሕግን በመታዘዝ እግዚአብሔርን ማስደሰት እንችላለን የሚል እምነት ነው። በምንሠራውም ሥራ መንፈሳዊነታችንን የምንለካበት «የአድርግ» እና «የአታድርግ» ዝርዝር ነው። የወግ አጥባቂነት ደካማ ጎን ትኩረቱ በኃጢአቶች ላይ (በብዛት) እንጂ በኃጢአት (የችግሩ መንሥኤ በሆነው) ላይ አይደለም። ውስጣዊውን ሳያይ ውጫዊውን አይቶ ይፈርዳል። ከዚህም በላይ፤ ወግ አጥባቂ የእግዚአብሔርን ሕግ ትክክለኛ ዓላማና የእግዚአብሔርን ሕግና የጸጋ ዝምድናም አይገነዘብም።

በመጋቢነት የአገልግሎት ዘመኔ፤ በከፍተኛ የቅድስና ደረጃ ለመኖር ሲጥሩ ስሜታዊና መንፈሳዊ ቁስለት የደረሰባቸውን ብዙ ሰዎች አማክራለሁ። የመከራቸውን ውጤት አይቻለሁ፡- ወይ አስመሳይ ይሆናሉ፤ አለበለዚያ ደግሞ ሙሉ በሙሉ ተራቁተው በቅድስና ለመኖር ያላቸውን መሻት ይጥላሉ። ወግ አጥባቂዎች ለሌሎች ሰዎች እጅግ የማይመቹ ጨቅጫቃ፤ ፍቅር የለሽና ይቅርታን የማያደርጉ ሆነው አይቻለሁ። ጳውሎስ አንባቢዎቹን ከዚህ አስቸጋሪና አደገኛ ልምምድ ማዳን ፈልጓል። በሮሜ 7፤ ሦስት ርእሰ ጉዳዮችን ዳስሷል። እነዚህን ተረድተን በሥራ ላይ ብናውላቸው ከወግ አጥባቂነት እንድናለን።

1. የሕግ ሥልጣን (7:1-6)

እነዚህ ቁጥሮች ጳውሎስ በሮሜ 6:15 ላይ የጀመረው ርእሰ ጉዳይ ቀጣይ ናቸው። «ከጸጋ በታች እንጂ ከሕግ በታች ስላልሆንን ኃጢአት እንሥራን?» አንድ ክርስቲያን ራሱን ለእግዚአብሔር እንዴት እንደሚያቀርብ ለመግለጽ ጳውሎስ የጌታና የባሪያን ምሳሌ ተጠቅሟል። በዚህ ምንባብ ደግሞ አማኑኑ ከኢየሱስ ክርስቶስ የጌታና የባሪያን ምሳሌ ተጠቅሟል። በዚህ ምንባብ ደግሞ አማኑኑ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር በመተባበሩ

ምክንያት አዲስ ኅብረት እንዳለው ለማስረዳት የባልና የሚስትን ኅብረት ተጠቀመ።

ምሳሌው ቀላል ቢሆንም፣ የሚያስተላልፈው መልእክት ግን ጥልቅ ነው። ወንድና ሴት ሲጋቡ፣ ትዳራቸው የሕይወት ዘመን ነው። ጋብቻ ሥጋዊ ጥምረት ሲሆን («ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ») (ዘፍጥ. 2:24)፣ ሊፈርስ የሚችለውም በአካላዊ ምክንያት ብቻ ነው። ከእነዚህ ምክንያቶች አንዱ ሞት ነው። (ማቴ. 5:31-34 እና 19:1-12 እንደሚያመለክተው ታማኝ አለመሆን ትዳርን እንደሚያበላሽ ቢታወቅም፣ ጳውሎስ ግን ይህንን ጉዳይ አላነሳም። በዚህ ስፍራ የሚናገረው ጋብቻንና ፍቺን በተመለከተ ለማወያየት ሳይሆን፣ ጋብቻን በመጠቀም አንድን እውነት ለማብራራት ፈልጎ ነው።)

በሕይወት እስካሉ ድረስ፣ ባልና ሚስት ለጋብቻ ሕግ ተገዥ ናቸው። ሴቷ ጥላ ሌላ ሰው ብታገባ፣ አመንዝራለች። ባሏ ቢሞት ግን፣ በሕይወት የለምና ሌላ ልታገባ ትችላለች። የጋብቻውን ጥምረት ያፈረሰውና ነጻነትን የሰጣት ሞት ነው።

ጳውሎስ ከቁጥር 4-6 ባለው ክፍል ሙግቱን ያጠናክራል። አማኝ ከሕግ ጋር ያለውን ኅብረት በተመለከተ ሁለት አስደናቂ እውነታዎችን ያብራራል።

ሀ) ለሕግ ሞተናል (7:4) - ጳውሎስ ምሳሌዎችን ያምታታው ይመስላል፣ ገር ግን እንደዚህ አይደለም። ከመዳናችን በፊት («በሥጋ ሳለን») (ቁ.5)፣ እግዚአብሔር ሕግ ሥልጣን ሥር ነበርን። በሕግም ተፈርዶብን ነበር። በክርስቶስ ባመንንና ከእርሱ ጋር በተባበርን ጊዜ፣ ለሥጋ እንደሞትነው (6:1-10) ለሕግም ሞተናል። ሕግ አይደለም የሚሞተው፣ እኛ ነን።

ነገር ግን ጳውሎስ በጋብቻ ምሳሌ እንደገለጠው ከሆነ፣ የሞተው ባልየው ሲሆን ዳግመኛ ያገባችዋ ሚስት ናት። እኔና እናንተ በሚስቲቱ ብንመሰልና፣ ሕግ ደግሞ በባል ቢመሰል ኖሮ፣ ምሳሌው ከእኛ ጋር እንደሚገባው አይዛመድም ነበር። በምሳሌው ላይ ሴቷ ብትሞት ኖሮ፣ ዳግመኛ ለማግባት እንደገና ሕያው

መሆን አለባት። ነገር ግን ጳውሎስ ማስተማር የፈለገው ይህንነት ነው! በክርስቶስ ስናምን፣ ለሕግ ሞተናል፤ ሆኖም በክርስቶስ፣ ከሙታን ተነሥተን አዲስ ሕይወት ለመኖር ከክርስቶስ ጋር «ተጣምረናል»!

ዛሬም የእግዚአብሔር ሕግ ሰዎችን ስለሚገዛ፣ ሕግ አልሞተም። እኛ ለሕግ ስለሞትን፣ በእኛ ላይ ሥልጣን የለውም። ሆኖም እኛ «ሕግ የሌለን» ስላልሆንን፣ ከክርስቶስ ጋር በመተባበራችን በሕይወቱ እንካፈላለን፤ «በአዲስ ሕይወትም» እንመላለሳለን። ሮሜ 8:4 ሙግቱን መጨረሻ ደረጃ ላይ ያደርሰዋል፡- «እንደ መንፈስ ፈቃድ እንጂ እንደ ሥጋ ፈቃድ በማንመላለስ በእኛ የሕግ ትእዛዝ ይፈጸም ዘንድ ኃጢአትን በሥጋ ኩነት።» በቀደመው የኃጢአት ኑሮዎችን፣ «የሞትን ፍሬ» አፈራን፣ በአዲሱ የጸጋ ሕይወታችን ግን «ለእግዚአብሔር ፍሬን እናፈራለን።» «ለሕግ መሞት» ማለት ሕግን የሚጥስ ሕይወት እንመራለን ማለት አይደለም። የመኖር መነሣሣትም ሆነ ግብረገባዊ ኃይል የሚመነጨው ከሕግ ሳይሆን፣ በእግዚአብሔር ጸጋ ከክርስቶስ ጋር በመተባበራችን ነው።

ለ) ከሕግ አርነት ወጥተናል (7:6) - ሕግ በሞተ ሰው ላይ ሥልጣኑን መጠቀም አይችልም የሚለው መደምደሚያ የአሳብ ፍሰትን የተከተለ መቋጫ ነው። ሞት ማለት አርነት ነው (ሮሜ 6:9-10ን ተመልከቱ)። ነፃ የወጣነው እንድናገለግል ነው። የክርስትና ሕይወት ነፃ ወጥቶ ዐመፀኛ መሆን ማለት አይደለም። ለሕግ የሞትነው «ከክርስቶስ ጋር እንድንጣመር ነው።» ከሕግ አርነት የወጣነው ክርስቶስን ለማገልገል ነው። ይህ እውነት ጳውሎስ አስተምሯል ተብሎ የተከሰሰበትን ሕገወጥነት መሠረተ ቢስ ያደርገዋል።

ክርስቲያናዊ አገልግሎት ድሮ ከኖርንበት የኃጢአት ኑሮ የሚለየው በምንድን ነው? አንደኛው፣ ጌታን ለመታዘዝና ለማገልገል ስንተጋ መንፈስ ቅዱስ ያበረታናል። ሕግ፣ የማድረግን ጉልበት አልሰጠንም። የእግዚአብሔር ሕግ በምስክር

ጽላቶች ላይ ተጽፎ ለሰዎች ይነበብ ነበር። በጸጋው ግን የእግዚአብሔር ቃል በልባችን ተጽፏል (2ኛ ቆሮ. 3:1-3)። «በአዲስ ሕይወት እንመላለሳለን» (ሮሜ 6:4)፤ «በአዲስ መንፈስ» እናገለግላለን። ስለሆነም፣ አማኝ ከሕግ ሥልጣን ሥር አይደለም።

2. የሕግ አገልግሎት (7:7-13)

የጳውሎስ ተቃዋሚዎች ዝግጁ ነበሩ! «የሚያስፈልገን ከሆነ ሕግ ምን ጥቅም አለው? ለመሆኑ ትምህርትህ ሕግን እንደ ኃጢአት የቆጠረው ለምንድን ነው?» ይህንን ተቃውሞ ሲመልስ ጳውሎስ ዛሬም እንኳ ያለውን የሕግ አገልግሎት አብራርቷል።

ሀ) ሕግ ኃጢአትን ይገልጣል (7:7) - «ኃጢአትም በሕግ ይታወቃልና» (ሮሜ 3:20)። «ሕግ በሌለበት መተላለፍ የለም» (ሮሜ 4:15)። ሕግ እንደ መስታወት ውስጣዊ ሰውነታችንን ገልጦ ምን ያህል እንደቆሸሸን የሚያሳየን ነው (ያዕ. 1:22-25)። ማስተዋል ያለብን ጳውሎስ እንደ ምሳሌ ያቀረበው ግድያን፣ ስርቆትን ወይም ዝሙትን ሳይሆን፣ መጎምዝታን ነው። ይህ የዐሥርቱ ትእዛዛት መጨረሻ ሲሆን፣ ከዘጠኙ ሕጎች የሚለየው በውስጣችን የምንፈጽመው በመሆኑ ነው። መጎምዝታ ሌሎችን ሕግጋት እንድንጥስ ይነዳናል! በውስጣችን የሚፈጸም ኃጢአት በመሆኑ ብዙ ሰዎች አያስተውሉትም፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ሕግ ያጋልጠዋል።

ማርቆስ 10:17-27 ላይ የተጠቀሰው የሀብታም ሰው ታሪክ ሕግ የሰውን ኃጢአት እንደሚገልጥና አዳኝም እንደሚያስፈልጋቸው የሚያሳይ ጥሩ ምሳሌ ነው። ይህ ወጣት ከውጭ ሲታይ በባሕርይው ጥሩ ይመስላል፤ ነገር ግን በውስጡ ያለውን ኃጢአት ተጋፍጦት አያውቅም። ኢየሱስ ለዚህ ሰው ስለ ሕግ የነገረው እንዲድንበት ሳይሆን፣ ወጣቱ የራሱን ኃጢአተኝነት ስላላስተዋለ ነው። እርግጥ ነው፣ ዝሙትን አላደረገም፣ ማንንም አልዘረፈም፣ በሐሰት አልመሰከረም፣ ወላጆቹንም አላሳፈረም፣ ነገር ግን ጎምዥቶ ያውቅ ይሆን?

ኢየሱስ ወጣቱ ያለውን ሽጦ ለድሆች እንዲያካፍል ሲነግረው፤ ሰውየው በጎዘን ጥሎት ሄደ። «አትመኝ» የሚለው ትእዛዝ ምን ዓይነት ኃጢአተኛ እንደነበረ ገለጠለት! በኃጢአቱ ከመጸጸት ይልቅ፤ ሳይለወጥ ክርስቶስን ጥሎት ሸሸ።

ለ) ሕግ ኃጢአትን ይቀሰቅሳል (7:8-9)- ጳውሎስ የተሰጠ ፈሪሳዊ ስለነበርና ከመለወጡ በፊት ሕግን ሊፈጽም ይተጋ ስለነበር፤ እነዚህን ቁጥሮች ለመረዳት ብዙ አንቸገርም። (ጳውሎስ ከመለወጡ በፊት ስለነበረው ሕይወት ፊልጵ. 3:1-11 እና ገላ. 1ን አንብብ)። «የኃጢአት ኃይል ሕግ» መሆኑን በልባችሁ መያዝ አለባችሁ (1ኛ ቆሮ. 15:56)። ኃጢአታዊ ባሕርይ ስላለን፤ ማግኔት (መግነጢስ) ብረትን እንደሚስብ ሁሉ ሕግም የኃጢአት ባሕርያችንን ይቀሰቅሳል።

ሰው በባሕርይው በተሰጠው ሕግ ላይ ማመፅን ይወዳል። አንድ ጊዜ በቺካጎ ከተማ ሊንክን መናፈሻ ቆሜ ሳለሁ ቀለም የተቀቡ አግዳሚ ወንበሮች ላይ፤ «እባካችሁ አትንኩ» የሚል ጽሑፍ ተጽፎ ነበር። ነገር ግን ብዙ ሰዎች ሆን ብለው ጠጋ በማለት ቀለሙን ሲነኩት ተመለከትሁ! ለምን? ጽሑፉ (ምልክቱ) እንዳይነኩ ይነግራቸው የለም! አንድ ልጅ ወደ ውኃ እንዳይጠጋ ብትነግሩት፤ ቶሎ የሚያደርገው ያንኑ ነው። ለምን? «ስለ ሥጋ ማሰብ በእግዚአብሔር ዘንድ ጥል ነውና ለእግዚአብሔር ሕግ አይገዛምና፤ መገዛትም ተስኖታል» (ሮሜ 8:7)።

በራሳቸው ሕግና ደንብ ለመኖር የሚተጉ ወግ አጥባቂ አማኞች የበለጠ ችግርና ኃጢአት እንደሚያመጣቸው ይገነዘባሉ። በገላትያ የነበሩት አማኞች አጉል ወግ አጥባቂ ነበሩና፤ እጅግ ብዙ ችግር ገጥሟቸው ነበር። «ነገር ግን እርስ በርሳችሁ ብትነካከሱና ብትበላሉ እርስ በርሳችሁ እንዳትጠፋፉ ተጠንቀቁ።» (ገላ. 5:15)። ወግ አጥባቂነታቸው ኃጢአተኝነታቸውን አበዛው እንጂ የበለጠ መንፈሳዊ አላደረጋቸውም! ለምን? ሕግ በባሕርይው ለኃጢአት ይገፋፋልና ነው።

ሐ) ፊደል ይገድላል (7:10-11)- «ሕያው ሊያደርግ የሚቻለው ሕግ ተሰጥቶ ቢሆንስ በእውነት ጽድቅ ከሕግ በሆነ ነበር» (ገላ. 3:21):: ሕግ ግን ሕይወትን ሊሰጥ አይችልም፡- ኃጢአተኛው ግን በደለኛ እንደሆነና በኩነኔ ውስጥ እንዳለ ያሳየዋል፡፡ ይህም ወግ አጥባቂ ክርስቲያኖችና ቤተ ክርስቲያናት የማያድጉትና መንፈሳዊ ፍሬ የማያፈሩት ለዚህ እንደሆነ ያስረዳል፡፡ የሚኖሩት በሕግ ነው፤ ፊደል ደግሞ ይገድላል፡፡ በራሷ «የመንፈሳዊነት መለኪያ» የምትታበይና እነዚህን መስፈርቶች በራሷ ኃይል ለማሟላት የምትጥር ቤተ ክርስቲያን ሙት ናት፡፡ ብዙ ጊዜ የዚህች ዓይነት ቤተ ክርስቲያን አባላት እርስ በርሳቸው እየተነካካሉ ውጤቱ ጠብ ይሆናል፡፡ በመጨረሻም ቤተ ክርስቲያኗ ተከፋፍላ አባሎቿ ቁጡና መራራ ይሆናሉ፡፡

አዲስ ክርስቲያን ሲያድግ፤ በክርስትና ሕይወት ያሉ አስተምህሮችን ያገኛል፡፡ መጻሕፍትን በማንበብ፤ ሥልጠና በመውሰድ፤ ስብከቶችን በማዳመጥ በቂ መረጃ ይኖረዋል፡፡ ካልተጠነቀቀ መሪውን ተከትሎ እርሱ የሚያስተምረውን እንደ ሕግ ይቆጥራል፡፡ የዚህ ዓይነቱ ልምምድ የወግ አጥባቂነት አንዱ ገጽታ ሲሆን፤ መንፈሳዊ ዕድገትን ይገድላል፡፡ ማንም የሰው አስተማሪ የክርስቶስን ቦታ ሊተካ አይችልም፡፡ የቱም መጽሐፍ የመጽሐፍ ቅዱስ ዕኩያ አይሆንም፡፡ ሰዎች መረጃ ሊሰጡን ይችላሉ፤ መንፈሳዊ እውነታን እንድንረዳ የሚያደርገን ግን መንፈስ ቅዱስ ነው፡፡ መንፈስ ቅዱስ ልቦናችንን ያበራልንና ያስችለናል፤ ሰዎች ግን ይህን ሊያደርጉ አይችሉም፡፡

መ) ሕግ የኃጢአትን ክፋት ይገልጣል (7:12-13)- ያልዳኑ ሰዎች ኃጢአት መኖሩን ቢያውቁም፤ የኃጢአትን መጥፎነት ግን አይረዱም፡፡ ብዙ ክርስቲያኖችም የኃጢአትን እውነተኛ ባሕርይ አይገነዘቡም፡፡ ኃጢአታችንን «ስሕተት» ወይም «ድካም» ብለን እንሸፋፍናለን፤ እግዚአብሔር ግን ኃጢአት ክፋት ወይም ወንጀል መሆኑን እንድናይ በማስቻል ኃጢአታችንን ይኮንናል፡፡ የኃጢአትን ክፋት እስክንረዳ ድረስ፤ ኃጢአትን በመቃወም የድል ኑሮ መኖር አንችልም፡፡

እዚህ ላይ የምናየው የጳውሎስ መግት ድንቅ ነው፡- 1ኛ) ሕግ ክፉ አይደለም- «ቅድስት፣ ጳውሎስም በጎም ናት»፤ 2ኛ) ሕግ ኃጢአትን ይገልጣል፤ ለኃጢአት የሚገድለን ኃጢአትን በመጠቀም ነው፤ ሕግ እነዚህ ውጤቶች ካሉት፤ መሃል ላይ የተበላሸ ነገር መኖር አለበት፤ 3ኛ) መደምደሚያ፡- ክፉው ኃጢአት በጎ የሆነውን ሕግ በመጠቀም እንዲህ ዓይነት አስቃቂ ውጤት ማምጣቱን ተመልከቱ፡፡ ኃጢአት በእርግጥ «እጅግ በጣም ሲበዛ ክፉ ነው»፡፡ ችግሩ ያለው ሕጉ ጋ ሳይሆን፤ ከራሴ ክፉ ባሕርይ ነው፡፡ ይህም በዚህ ምዕራፍ ለምናየው ሦስተኛ ርዕስ ጉዳይ መንገድ ያዘጋጃል፡፡

3. የሕግ አቅም ማጣት (7:14-25)

ጳውሎስ ሕግ ሊሠራ የሚገባው ምን እንደሆነ ካብራራ በኋላ፤ ሕግ ሊሠራ የማይችለውን ደግሞ ይገልጣል፡፡

ሀ) ሕጉ ሊለውጣችሁ አይችልም (7:14)- የሕግ ባሕርይ በአራት ቃላት ተገልጧል፡- ቅድስት፣ ጳውሎስ፣ በጎና መንፈሳዊ፡፡ ሕግ ቅድስትና ጳውሎስ መሆኑን ማንም አይክድም፤ ምክንያቱም የሕጉ ምንጭ ቅዱስና፤ በሚናገረውም ሆነ በሚያደርገው ሁሉ በፍጹም ጳውሎስ የሆነው አምላክ ነው፡፡ ሕግ በጎ ነው፡፡ የእግዚአብሔርን ቅድስና ገልጦ፤ አዳኝ እንደሚያስፈልገን ያሳየናል፡፡

ሕግ «መንፈሳዊ» ነው ሲል ምን ማለቱ ነው? ትርጉሙ ሕግ መንፈሳዊ የሆነውን የሰው ውስጣዊ ማንነት የሚመረምር ሲሆን፤ ውጫዊ የሆኑ እርምጃዎችንም ይነካል፡፡ በዘጸአት ለመጀመሪያ ጊዜ ሕግ ሲሰጥ፤ ትኩረቱ በውጫዊ ሥርዓት ላይ ነበር፡፡ ነገር ግን ሙሴ በዘዳግም መጽሐፍ ሕጉን በድጋሚ ሲያስተምረው፤ ሕግ ያለውን ማእከላዊነትና ከሰው ልብ ጋር ስላለው ኅብረት ትኩረት ሰጥቶታል፡፡ ይህም መንፈሳዊነት በዘዳግም 10:12-13 ሰፍሯል፡፡ በዘዳግም «ፍቅር» የሚለው ቃል መደጋገም፤ የሕግ ጥልቅ ትርጓሜ ከውስጣዊ ሰውነት ጋር

የተዛመደ መሆኑን ያሳያል (ዘግግ. 4:37፤ 6:4-6፤ 10:12፤ 11:1፤ 30 :6፤ 16፤ 20)።

ፍጥረታችን ሥጋዊ ነው፤ የሕግ ባሕርይ ግን መንፈሳዊ ነው። ይህም የበፊቱ ባሕርያችን እንዲህ ዓይነት ምላሽ ለምን ለሕግ እንደሚሰጥ ያብራራል። ከላይ እንደተገለጸው፤ «አሮጌው ሰዎችን ሕግን አያውቅም፤ አዲሱ ሰዎችን ደግሞ ሕግ አያሻውም።» ሕግ አሮጌውን ሰዎችን ማደስ አይችልም፤ አሮጌው ሰዎችን ምን ያህል ክፉ መሆኑን ግን ያሳያል። ከሕግ በታች መኖር የሚሻ አማኝ አሮጌውን ሰው ይቀሰቅሰዋል እንጂ አያጠፋውም።

ሐ) ሕጉ በጎ ነገር ለማድረግ አያስችልም (7:15-21) - ጳውሎስ በዚህ ምንባብ ኃጢአት በእኛ ውስጥ እንደሚኖር ሦስት ጊዜ ጠቅሷል (ቁ. 14፤ 18፤ 20)። ይህንን ሲል ስለ አሮጌው ሰዎችን መናገሩ ነበር። መንፈስ ቅዱስ በእኛ መኖሩ እውነት ነው። በምዕራፍ 8 ጳውሎስ ሕግ ሊያደርግ የማይችለውን በመሥራት የእግዚአብሔር መንፈስ የድል ኑሮ እንድንኖር እንዴት እንደሚያስችለን ገልጧል።

በዚህ ክፍል የተገለጡት ተውላጠ ስሞች ጸሐፊው ራሱ ችግር እንደገጠመው ያሳያሉ። ይህ ማለት ክርስቲያኑ ሁለት የተከፋፈለ ሰውነት አለው ማለት አይደለም፤ ምክንያቱም የለውምና። ደኅንነት ሰውን ሙሉ ያደርገዋል። ነገር ግን የአማኝ አእምሮ፣ ፈቃድና ሥጋ በአሮጌው ሰው ወይም በአዲሱ ሰው ባሕርይ ማለትም በሥጋ ወይም በመንፈስ ቁጥጥር ሥር ሊውል እንደሚችል ያመለክታል። ዐረፍተ ነገሩ እንደሚያመለክተው አማኝ ሁለት ዓይነት ችግሮች አሉት፡- 1) የሚወደውን በጎ ነገር አያደርግም፤ 2) የማይወደውን ክፉ ነገር ያደርጋል።

እንዲህ ማለት ጳውሎስ ራሱ የእግዚአብሔርን ሕግ መተላለፉን ማቆም አቅቶት ቀጣፊ፤ ሌባና ነፍስ ገዳይ ሆኗል ማለት ነውን? በፍጹም አልሆነም! ጳውሎስ የሚናገረው የእግዚአብሔርን ሕግ መጠበቅ አለመቻሉንና ለመፈጸም ጥረት

ሲያደርግ ደግሞ በውስጡ አሁንም ክፋት መኖሩን ለመግለጽ ነው። ምንም ይሥራ ምን፣ ሥራው አሁንም ኃጢአት ነበረበት። የቻለውን ያህል እንኳን አድርጎ ሳለ፣ «እንዳላተረፈ አገልጋይ» (ሉቃስ 17-10) መሆኑን መቀበል ነበረበት። «እንግዲያስ መልካሙን አደርግ ዘንድ ሰወድ፣ በእኔ ክፉ እንዲያደርብኝ ሕግን አገኛለሁ» (ሮሜ 7:21)። ይሄ በምዕራፍ 6 ካየነው የተለየ ችግር ነው። እዚያ ላይ የተጠቀሰው ችግር «መጥፎ ነገር ማድረግን እንዴት ማቆም እችላለሁ?» ሲሆን፣ እዚህ ጋ ያለው ችግር ደግሞ «እንዴት በጎ ነገርን ማድረግ እችላለሁ?» የሚለው ነው።

ሕግ አጥባቂው፣ «ሕግን ጠብቁ ከዚያም በኋላ በጎ ነገር ማድረግና ጥሩ ሕይወት መኖር ትችላላችሁ» ይላል። ነገር ግን ሕግ ማድረግ የሚችለው ኃጢአትን መግለጥ፣ ለኃጢአት መገፋፋትና የኃጢአትን ክፉነት ማሳየት ነው! በውስጤ በሕግ ላይ የሚነሣ ባሕርይ ስላለ፣ ሕግን ለመቃዘዝ አልችልም። በጎ የሠራሁ ቢመስለኝም እንኳ፣ ክፋት በውስጤ እንዳለ አውቃለሁ። ሕግ ጥሩ ነው፣ እኔ ግን በፍጥረቴ መጥፎ ነኝ! ስለሆነም፣ ወግ አጥባቂው ተሳስቷል፡- ሕግ በጎ ነገር እንሠራ ዘንድ አያስችለንም።

ሐ) ሕጉ ነፃ ሊያወጣችሁ አይችልም (7:21-24) - አማኝ ወደ ኋላ ጎትቶ በቀንበሩ ውስጥ ሊያስቀረው የሚፈልግ አሮጌ ማንነት አለው። ክርስቲያኑም ለራሱ፣ «ካለፈው ኃጢአቴ ነፃ እወጣለሁ!» ይላል። «ከአሁን በኋላ ይህንን ደግሜ ላደርግ ወስኛለሁ» ይላል። ከዚያም ምን ይሆናል? የፈቃዱን ኃይልና ያለውን ጉልበት ሁሉ ይጠቀምና ለጊዜው ይሳካለታል፤ ነገር ግን ባልጠበቀው ሁኔታ ዳግመኛ ይወድቃል። ለምን? ከአሮጌው ባሕርይው መገላገል የፈለገው በሕግ ሲሆን፣ ሕግ ደግሞ ከአሮጌው ማንነታችን አርነት ሊያወጣን አይችልም። ከሕግ በታች ለመሆን ስትጥሩ፣ አሮጌው ሰዎችሁን እያበረታችሁት ነው፤ ምክንያቱም «የኃጢአት ኃይል ሕግ ነውና» (1ኛ ቆሮ. 15:56)። እንደንረታ ኃይል የሚሰጠን ነገር በመሆን ፋንታ ሕግ እንደ መግነጢስ ወደ ተለያዩ ኃጢአቶችና ብክለቶች ይስበናል። ውስጣዊ ማንነታችን

በእግዚአብሔር ሕግ ቢደሰትም [መዝ. (119):35]፤ አሮጌው ማንነታችን ግን ሕግን በማፍረስ ይረካል። ከሕግ በታች ያለ አማኝ መድከሙ፤ ተስፋ መቁረጡና በመጨረሻም መረታቱ አያስደንቅም! ምርኮኛ ሆኖአልና «ጎስቋላ» ነው (የግሪኩ ቃል በጦርነት ተረትቶ የደከመን ሰው ያመለክታል)። ጥሩ ሕይወት ለመኖር ያለህን ጉልበትህን ሁሉ ጨርሰህ፤ የኋላ ኋላ የሠራኸው ሁሉ ብቃት እንደሌለው ከማወቅ የከፋ «ጉስቁልና» ምን አለ!

ነፃ መውጣት ይቻል ይሆን? በሚገባ! «ነፃ የሚያወጣኝ ኢየሱስ ክርስቶስ ስላለኝ እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ!» አማኙ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር በመተባበሩ፤ ለሕግ ሞቷልና በሕግ ሥልጣን ሥር አይኖርም። ነር ግን የመንፈስ ቅዱስን ኃይል በመቀበል ለእግዚአብሔር ሕያው ሆኖ ይኖራል። የዚህ ድል ማብራሪያ በምዕራፍ 8 ተሰጥቷል።

የምዕራፉ የመጨረሻ ዐረፍተ ነገር፤ አማኝ የተከፋፈለ ሁለት ሕይወት እንዳለው፤ ማለትም በሥጋው ኃጢአት እየሠራ በአእምሮው ደግሞ እግዚአብሔርን እንደሚያገለግል አያመለክትም። ይህ ማለት እኮ ሥጋው በአንድ ጊዜ በሁለት መንገድ እየተሠራበት ነው ማለት ነው። ይህ ደግሞ ፈጽሞ አይቻልም። አማኝ በሥጋውና በመንፈሱ መካከል ትግል መኖሩን ያውቃል (ገላ. 5:16-18)፤ ነገር ግን ከሁለት አንዱ ሌላውን እንደተቆጣጠረ ያውቃል።

ጳውሎስ በ«አእምሮዬ» ሲል «የሥጋ» ተቃራኒ የሆነውን (ቁ. 18) «ውስጣዊ ሰውነቱን» (ቁ. 22) ማለቱ ነው። ይህንን አሳብ በሮሜ 8:5-8 አስፍቶ አቅርቦታል። አሮጌው ሰዎችን አንድም በጎ ነገር ማድረግ አይችልም። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ አሮጌው ሰው የሚናገረው ሁሉ አሉታዊ ነው። «በጎ ነገር እንዳይኖር» (7:18) ይላልና። «ሥጋ ምንም አይጠቅምም» (ዮሐ. 6:63)፤ «በሥጋም የማንታመን» (ፊልጵ. 3:3) ይላልና። በሥጋ ብርታት የምንታመን ከሆነ፤ እግዚአብሔርን ማገልገልም ሆነ ማስደሰት፤ እንዲሁም በጎ ነገር ማድረግ አንችልም። ነገር ግን ራሳችንን

ለመንፈስ ቅዱስ ብናቀርብ፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመሙላት የሚያስፈልገንን ኃይል እናገኛለን። ሥጋ ከእግዚአብሔር ጋር በውጊያ ላይ ስለሆነ፤ የእግዚአብሔርን ሕግ ማገልገል አይችልም። መንፈስ ግን ለእግዚአብሔር ሕግ መታዘዝ ይችላል! ስለዚህ፤ በጎ ለማድረግ ምሥጢሩ ራስን ለመንፈስ ቅዱስ ማቅረብ ነው።

ጳውሎስ «ለእግዚአብሔር ፍሬ እንድናፈራ» (ቁ. 4) ሲል ፍንጭ ሰጥቶናል። ለእርጌው ማንነታችን ሙት እንደሆንነው ለሕግም እንደዚሁ ሙታን ነን። ነገር ግን ከክርስቶስ ጋር ተባብረን በክርስቶስ ሕያዋን ስለሆንን፤ ለእግዚአብሔር ፍሬን እናፈራለን። እግዚአብሔርን በሚገባ እንድናገለግል ያስቻለን ከክርስቶስ ጋር መተባበራችን ነው። «ስለ በጎ ፈቃዱ መፈለግንም ማድረግንም በእናንተ የሚሠራ እግዚአብሔር ነው።» (ፊልጵ. 2:13)። ይህም በሮሜ 7:18 ላይ የነበረውን የጳውሎስን ችግር ይፈታዋል። «በጎ ፈቃድ አለኝና መልካሙን ግን ማድረግ የለኝም።»

እርጌው ሰዎችን ሕግን አያውቅም፤ አዲሱ ማንነታችን ደግሞ ሕግ አያስፈልገውም። ወግ አጥባቂነት አዲሱን ባሕርይ እያሳዘነ እርጌውን ማንነት ስለሚቀስቅስ አማኙን ጎስቋላ ያደርገዋል! ወግ አጥባቂ የኋላ ኋላ ውጫዊ ድርጊቱ ተቀባይነት ያለው፤ ውስጣዊ አስተሳሰቡ ግን ፍጹም የረከሰ ፈሪሳዊ ይሆናል። ኢየሱስ ፈሪሳውያኑን «በውጭ አምረው የሚታዩ በውስጥ ግን የሙታን አጥንት ርኩሰትም ሁሉ የተሞሉ በኖራ የተለሱ መቃብሮች» ማለቱ አያስደንቅም (ማቴ. 23:27)። ለመሆኑ ምን ያህል ጎስቋላ እንደ ሆናችሁ ትገነዘባላችሁ?

ወደፊት የሚመጣው የተሻለ ይሆናል! የሚቀጥለው ምዕራፍ ክፉን ለማሸነፍ መልካሙን ለማፍራት መንፈስ ቅዱስን የሚሠራውን ሥራ ይገልጣል።

ሮሜ 8:1-39

እንግዲህ በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት አሁን ኩነኔ የለባቸውም። በክርስቶስ ኢየሱስ ያለው የሕይወት መንፈስ ሕግ ከኃጢአትና ከሞት ሕግ አርነት አውጥቶኛልና። ከሥጋ የተነሣ ስለደከመ ለሕግ ያልተቻለውን፤ እግዚአብሔር የገዛ ልጁን በኃጢአተኛ ሥጋ ምሳሌ በኃጢአትም ምክንያት ልኮ አድርጎአልና፤ እንደ መንፈስ ፈቃድ እንጂ እንደ ሥጋ ፈቃድ በማንመላለስ በእኛ የሕግ ትእዛዝ ይፈጸም ዘንድ ኃጢአትን በሥጋ ኩነን። (ሮሜ 8:1-4)

ነገር ግን ኢየሱስን ከሙታን ያስነሣው የእርሱ መንፈስ በእናንተ ዘንድ ቢኖር፤ ክርስቶስ ኢየሱስን ከሙታን ያስነሣው እርሱ በእናንተ በሚኖረው በመንፈሱ፤ ለሚሞተው ሰውነታችሁ ደግሞ ሕይወትን ይሰጣል።

እንግዲህ፤ ወንድሞች ሆይ፤ ዕዳ አለብን፤ እንደ ሥጋ ፈቃድ ግን እንኖር ዘንድ ለሥጋ አይደለም። እንደ ሥጋ ፈቃድ ብትኖሩ ትሞቱ ዘንድ አላችሁና፤ በመንፈስ ግን የሰውነትን ሥራ ብትገድሉ በሕይወት ትኖራላችሁ። በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ ሁሉ እነዚህ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸውና። አባ አባት ብለን የምንጮኽበትን የልጅነትን መንፈስ ተቀበላችሁ እንጂ እንደ ገና ለፍርሃት የባርነትን መንፈስ አልተቀበላችሁምና። የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ያ መንፈስ ራሱ ከመንፈሳችን ጋር ይመሰክራል። ልጆች ከሆንን ወራሾች ደግሞ ነን፤ ማለት የእግዚአብሔር ወራሾች ነን፤ አብረንም ደግሞ እንድንከበር አብረን መከራ ብንቀበል ከክርስቶስ ጋር አብረን ወራሾች ነን። (ሮሜ 8:11-17)

ሞት ቢሆን፤ ሕይወትም ቢሆን፤ መላእክትም ቢሆኑ፤ ግዛትም ቢሆን፤ ያለውም ቢሆን፤ የሚመጣውም ቢሆን፤ ኃይላትም ቢሆኑ፤ ከፍታም ቢሆን፤ ዝቅታም ቢሆን፤ ልዩ ፍጥረትም ቢሆን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን ካለ ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን እንዳይችል ተረድቼአለሁ። (ሮሜ 8:38-39)

ነጻነትና ፍጻሜው

ጥር 6 ቀን 1941 (እ.ኤ.አ) ፕሬዚደንት ፍራንክሊን ዴላኖ ሩዝቬልት በአውሮፓ የነበረውን ጦርነት አስመልክተው ለጉባኤው ንግግር አደረጉ። ከተናገሩት አብዛኛው ዛሬ ተረስቷል። ነገር ግን በንግግራቸው መደምደሚያ ላይ «ዓለም በአራቱ አስፈላጊ ነጻነቶች ላይ ተመሥርታ ማየት» እንደሚናፍቁ ተናገሩ። አራቱ ነጻነቶችም፡- የመናገር ነጻነት፣ የአምልኮ ነጻነት፣ ከአጉል መሻት ነጻነትና ከፍርሃት ነጻነት ናቸው። እነዚህ ነጻነቶች በዓለም ዙሪያ መላታቸውን ባያገኙም ቃሎቹን አሁንም እናስታውሳቸዋለን።

ሮሜ 8 የክርስቲያን «የነጻነት ዐዋጅ» ነው። ጳውሎስ በዚህ ስፍራ አራቱን ነጻነቶች ከክርስቶስ ጋር በመተባበራችን እንዳገኘ ናቸው አስፍሯል። ይህንን ምዕራፍ ስናነብ የምንገነዘበው፣ 19 ጊዜ ለተጠቀሰው ለመንፈስ ቅዱስ ትኩረት እንደተሰጠ ነው። «የጌታም መንፈስ ባለበት በዚያ አርነት አለ» (2ኛ ቆሮ. 3:17)።

1. ከፍርድ ነፃ ነን - ኩነኔ የለብንም (8:1-4)

ሮሜ 3:20 ስለ ኩነኔ መንሥኤ ለመናገር «ይህም» (አ.መ.ት) የሚለውን ቃል ሲጠቀም፣ ሮሜ 8:1 ደግሞ ከኩነኔ ነፃ የመሆናችንን ነገር ለመግለጽ «ስለዚህ» የሚለውን ቃል ይጠቀማል (አ.መ.ት)። ይህም የሚገርም እውነት ሲሆን፣ የተዋጣለት የሙግት መደምደሚያ ነው። የዚህ ድንቅ ዋስትና መሠረቱ «በኢየሱስ ክርስቶስ» የሚለው ሐረግ ነው። በአዳም ምክንያት ኩነኔ ነበረብን። በክርስቶስ ግን ከኩነኔ ነፃ ነን።

ይህ ክፍል «ስሕተት የለባቸውም» ወይም «ድክመት የለባቸውም» ወይም «ኃጢአት የለባቸውም» አይልም። ክርስቲያኖች ይሳሳታሉ፣ ይደክማሉ፣ ኃጢአትም ያደርጋሉ። አብርሃም ስለሚስቱ ዋሽቷል፣ ዳዊት አመንዝሯል፣ ጴጥሮስም

በሰይፍ ሰው ለመግደል ሞክሯል። ስለ ኃጢአታቸው ቢቀጡም፤ ኩነኔ ግን አልነበረባቸውም።

ሕግ ይኮንናል። አማኝ ደግሞ ከሕግ ጋር አዲስ ግንኙነት ስላለው ሊኮነን አይችልም። ጳውሎስ ስለ አማኝና ሕግ ሦስት ነገሮችን የተናገረ ሲሆን፤ ሁሉም ሲደመሩ ኩነኔ የለባቸውም ይሆናሉ።

ሀ) ሕግ የራሱ ሊያደርጋችሁ አይችልም (8:2)- ከኃጢአትና ከሞት ሕግ አርነት ወጥታችኋል። አሁን የመንፈስ ሕይወት አላችሁ። በክርስቶስ ወደ አዲስ ክብብ ገብታችኋል (ተሻግራችኋል) «የኃጢአትና የሞት ሕግን» ጳውሎስ በሮሜ 7:7-25 ገልጾታል። ሕግ ከአሁን በኋላ ሊጻፍችሁ አይችልም። ለሕግ ስለሞታችሁ (ሮሜ 7:4)፤ ከሕግ ነፃ ወጥታችኋል (ሮሜ 8:2)።

ለ) ሕጉ ሊኮንናችሁ አይችልም (8:3) - ለምን? ምክንያቱም እናንተ ልትቀበሉት የነበረውን ፍርድ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ሆኖ ተቀብሏል። ሕግ ይኮንናል እንጂ ማዳን አይችልም። ነገር ግን እግዚአብሔር ልጁን የላከው እንዲያድነንና ሕግ ሊሠራው የማይችለውን እንዲፈጽም ነው። ኢየሱስ እንደ መልአክ ሆኖ አልመጣም። ሰው ሆኖ ነው የመጣው። «ኃጢአተኛ ሥጋ ለብሶ» አልመጣም። እንደ ሰው በኃጢአተኛ ሥጋ አምላል መጣ። በሥጋው ኃጢአታችንን በመስቀል ላይ ተሸከመ።

አንድ ሰው በሠራው ወንጀል ሁለት ጊዜ ሊወነጀል አይገባውም የሚል አንድ ሕግ አለ። ኢየሱስ ክርስቶስ የኃጢአታችሁን ዋጋ ስለ ከፈለላችሁና እናንተም «በክርስቶስ» በመሆናችሁ እግዚአብሔር አይኮንናችሁም።

ሐ) ሕግ አይገዛችሁም (8:4) - አማኝ የጽድቅ ኑሮ የሚኖረው በሕግ ኃይል ሳይሆን፤ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ነው። ሕግ ኃጢአትን ገልጦ ይኮንነዋል እንጂ፤ ቅድስናን ሊያፈራ አይችልም። ነገር ግን በውስጣችሁ ያለው መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔር በሕጉ የጠየቀው ጽድቅ በመንፈስ ኃይል በእናንተ

ተፈጽሟል። በመንፈስ ቅዱስ ሕይወት፤ አርነትና (8:2) ደስታን አግኝታችኋል (ሮሜ 8:4)።

ሕግ አጥባቂው በራሱ ብርታት የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ለመፈጸም ሲሞክር ይወድቃል። በመንፈስ የተሞላ ክርስቲያን ራሱን ለጌታ ሲያቀርብ፤ በመንፈስ ቅዱስ በሕይወቱ የሚሠራውን ቅድስና ይለማመዳል። «ስለ በጎ ፈቃዱ መፈለግንም ማድረግንም በእናንተ የሚሠራ እግዚአብሔር ነው» (ፊልጵ. 2:13)። ይህ እውነት ነው እንደ ክርስቲያን ወደምንለማመደው ሁለተኛ ነጻነት የሚመራን።

2. ከሽንፈት አርነት እንወጣለን- ዕዳ የለብንም (8:5-17)

«እንግዲህ፤ ወንድሞች ሆይ፤ ዕዳ አለብን፤ እንደ ሥጋ ፈቃድ ግን እንኖር ዘንድ ለሥጋ አይደለም» (ሮሜ 8:12)። ለአሮጌው ሰዎችን ዕዳ የለብንም። አማኝ በድል መኖር ይችላል። በዚህ ክፍል ሦስት የተለያዩ እርከኖች እንዳሉ በመግለጽ፤ እያንዳንዱ አማኝ በከፍተኛው እርከን ላይ እንዲኖር ጳውሎስ ያበረታታል።

ሀ) «መንፈስ የላችሁም» (8:5-8) በዚህ ክፍል ጳውሎስ ሥጋዊና መንፈሳዊ ክርስቲያኖችን እየገለጸ ሳይሆን፤ የዳኑትንና ያልዳኑትን እያነጻጸረ ነው። አራት ንጽጽሮች ቀርበዋል።

1) በሥጋ - በመንፈስ (8:5)። ያልዳነ ሰው የእግዚአብሔር መንፈስ ስለሌለው (ሮሜ 8:9)፤ ለሥጋውና በሥጋ ይኖራል። አእምሮው የሚያስበው ሥጋን ስለሚያረካ ነገር ብቻ ነው። ነገር ግን ክርስቲያኑ የእግዚአብሔር መንፈስ በውስጡ ስላለ፤ የሚኖረው ፈጽሞ አዲስ በሆነ ክብብ ውስጥ ነው። ይህ ግን ያልዳነው ሰው መቼም ቢሆን በጎ ነገር ማድረግ አይችልም ወይም አማኝ ክፉ ነገርን አይፈጽምም ማለት አይደለም። ትርጉሙ የሚያመለክተው ሕይወታቸው ለየቅል መሆኑን ነው። አንዱ ለሥጋ፤ ሌላኛው ደግሞ ለመንፈሱ ይኖራል።

2) ሞት- ሕይወት (8:6)። ያልዳነው ሰው በሥጋ ሕያው ቢሆንም፤ በመንፈስ ሙት ነው። ውስጣዊ ማንነቱ ስለ

እግዚአብሔር ነገር ሙት በመሆኑ፤ ለመንፈስ ምላሽ አይሰጥም። የግብረገብ ሰውና ሃይማኖተኛ ሊሆን ይችላል፤ መንፈሳዊ ሕይወት ግን የለውም። «በክርስቶስ ኢየሱስ የሕይወት መንፈስ ያሻዋል» (ሮሜ 8:2)።

3) ከእግዚአብሔር ጋር ውጊያ- ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም (8:6-7)። ሮሜ 7ን ስናጠና፤ አሮጌው ሰዎችን በእግዚአብሔር ላይ እንደሚያምጽና ራሱን ለእግዚአብሔር ሕግ እንደማያስገዛ አይተናል። በክርስቶስ ያመኑት «ከእግዚአብሔር ጋር ሰላምን» ሲፈጥሩ (ሲያጣጥሙ) (ሮሜ 5:1)፤ ያልዳኑት ደግሞ ከእግዚአብሔር ጋር በውጊያ ላይ ናቸው። «ለክፉዎች ሰላም የላቸውም ይላል እግዚአብሔር» (ኢሳ. 48:22)።

4) ራስን ማስደሰት - እግዚአብሔርን ማስደሰት (8:8)። «በሥጋ» መሆን ማለት ከክርስቶስ ውጭ ሆኖ መጥፋት ማለት ነው። ያልዳነ ሰው ራሱን ለማስደሰት የሚኖር ሲሆን፤ እግዚአብሔርን ለማስደሰት ማለቡ እንኳ ያጠራጥራል። የኃጢአት ሥር ራስ ወዳድነት ነው። «የእኔ ፈቃድ» እንጂ «የእንተ ፈቃድ» ይሁን አይደለም።

አለመዳንና የመንፈስ በሕይወት አለመኖር በሕይወት እጅግ ዝቅተኛ ደረጃ ላይ መኖር ማለት ነው። ሰው በዚህ ሁኔታ ሆኖ መቆየት የለበትም። በክርስቶስ በማመን ወደሚቀጥለው እርከን መጓዝ ይችላል።

ለ) «የእግዚአብሔር መንፈስ አላችሁ» (8:9-11)- «እናንተ ግን የእግዚአብሔር መንፈስ በእናንተ ዘንድ ቢኖር፤ በመንፈስ እንጂ በሥጋ አይደላችሁም» (ሮሜ 8:9)። የመለወጣችን ማረጋገጫ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ኖሮ የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ሲመሰክርልን ነው (ሮሜ 8:10)። ሥጋችሁ የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ይሆናል (1ኛ ቆሮ. 6:19-20)። በኃጢአት ምክንያት ሥጋችን ለሞት የተሰጠ ቢሆንም (ጌታ እስካልመጣ ድረስ)፤ ዛሬ መንፈስ ለሥጋችን ሕይወት በመስጠት እግዚአብሔርን እንድናገለግል ያስችለናል። ብንሞትም እንኳ

መንፈስ ቅዱስ እያንዳንዱን አማኝ ስላተመው፤ ሥጋ አንድ ቀን ከሞት ይነሣል (ኤፌ. 1:13-14)።

መንፈስ ቅዱስ በሕይወታችሁ መኖር ሲጀምር የሚያመጣው ለውጥ የሚደንቅ ነው። አዲስ ሕይወትን ትለማመዳችሁ፤ በሥጋችሁም እንኳ ሳይቀር ወደ አዲስ ልምምድ ይወስዳችኋል። ዲ. ኤል. ሙዲ እንዴት እንደተለወጡ ሲናገሩ እንዲህ ብለዋል፤ «ወደ አዲስ ዓለም ገባሁ። በሚቀጥለው ቀን ፀሐይ የበለጠ ደመቀች። የወፎቹም ዜማ ከበፊት ይልቅ ጣመኝ። ዛፎች በክረምት ጊዜ የረገፉ ቅርንጫፎቻቸውን ለደስታ ዘረጉ። ፍጥረት ሁሉ ሰላም ሆኖ ነበር።» በክርስቶስ ያለ ሕይወት የተትረፈረፈ ሕይወት ነው።

ነገር ግን እስካሁን ያየናቸው ዝግጅቶች ሲሆኑ ሦስተኛ እርከን አለ።

ሐ) «መንፈስ ወርሷችኋል» (ሮሜ 8:12-17)- እኛ መንፈስ ስላለን ብቻ በቂ አይደለም፤ መንፈስ እኛን ሊወርሰንም ያስፈልጋል። የተትረፈረፈው የድል ሕይወት በክርስቶስ በኩል የእኛ የሚሆነው በዚህ ጊዜ ብቻ ነው። ሥጋችን ለሕይወታችን ከችግር በቀር ያመጣልን ነገር ስለሌለ፤ የሥጋ ዕዳ የለብንም። ክርስቶስን ባመንን ጊዜ በኃጢአታችን የወቀሰን፤ ክርስቶስን የገለጠልንና የዘለዓለም ሕይወት ያካፈለን መንፈስ ቅዱስ በመሆኑ የእርሱ ዕዳ አለብን። እርሱ «የሕይወት መንፈስ» ስለሆነ፤ ክርስቶስን እንድንታዘዝና ክርስቶስን እንድንመስል ያስችለናል።

ነገር ግን እርሱ የሞት መንፈስም ነው። የሰውነታችንን የኃጢአት ሥራ (የክፋት ተግባር) «እንድንገድል» ያስችለናል። የሥጋችንን ብልቶች ለመንፈስ ቅዱስ ስናቀርብ (ሮሜ 6:12-17)፤ የክርስቶስን ሞትና ትንሣኤ በሕይወታችን ይገልጠዋል። የሥጋን ነገር ገድሎ የመንፈስን ነገር በውስጣችን ያፈራል።

መንፈስ ቅዱስ «ልጅነትን የሚሰጥ መንፈስ ነው» (8:14-17)። መንፈስ ቅዱስ እኛን የእግዚአብሔር ልጆች ያደርገናል። ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የምንገባው በመወለድ ነው።

የእግዚአብሔር ቤተሰብ ለመሆን እንደተወለድን ወዲያውኑ፤ ልጁ ያደርገናል። የበኩር ልጅ የሚገባውንም ቦታ ሕፃን ልጅ መሄድ፤ መናገር ውሳኔ ማሳለፍ ወይም የቤተሰቡን ሀብት መውሰድ አይችልም። ነገር ግን አማኝ በተወለደበት ቅጽበት፤ እነዚህን ሁሉ ማድረግ ይችላል።

መራመድ ይችላል «በመንፈስ ይመራል» (8:14)። የዚህ ቃል ግሥ «በፈቃደኝነት መመራት»ን ያመለክታል። ራሳችንን ለመንፈስ ስናቀርብ፤ እርሱ ዕለት ዕለት በቃሉ ይመራናል። በሕግ ቀንበር ሥር ስላልሆንን፤ እርምጃ ለመውሰድ አንፈራም። የመንፈስ አርነት ስላለን ክርስቶስን ለመከተል ነፃ ነን። አማኝ «አባ አባት» ብሎ መጮህ ይችላል (8:15)። አዲስ የተወለደ ሕፃን ቀና ብሎ ለአባቱ ሰላምታ ቢሰጠው አያስገርምም። በመጀመሪያ፤ መንፈስ «አባ አባት» ይላልና (ገላ. 4:6)፤ ከዚያም እኛ እግዚአብሔርን «አባ አባት» እንለዋለን። («አባ» ማለት «አባቴ» የሚል የቁልምጫ አባባል ነው።)

ሕፃን በባንክ ቴክ ላይ መፈረም አይችልም፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ልጅ በእምነት የእግዚአብሔር ወራሽና ከክርስቶስም ጋር አብሮ ወራሽ በመሆኑ መንፈሳዊ ሀብትን መውረስ ይችላል (8:17)። መንፈስ ከቃሉ ያስተምረናል፤ ከዚያም የእግዚአብሔርን ሀብት በእምነት እንቀበላለን። «የልጅነትን መንፈስ ማግኘት»ና በሕይወታችን ሲሠራ ማየት ምን ያህል ያስደስታል።

አማኝ መረታት የለበትም። ራሱን ለመንፈስ አቅርቦ በእምነት አሮጌውን ሰው ይረታዋል። የሕይወት መንፈስ ኃይልን ያስታጥቀዋል። የሞት መንፈስ ደግሞ ሥጋን እንዲያሸንፍ ያስችለዋል። የልጅነት መንፈስ ይህን አበልጽጎ ወደ እግዚአብሔር ፈቃድ ይመራዋል።

3. ተስፋ ከመቁረጥ ነፃ ያወጣናል- መሰናክል የለም (8:18-30)

ጳውሎስ በዚህ ክፍል መከራንና ሥቃይን ዳስሏል። ይህንን ክፍል በተሻለ መንገድ ለመረዳት፣ ሦስቱን «መቃተት» መመልከት አስፈላጊ ነው።

ሀ) ፍጥረት ይቃትታል (8:18-22)- እግዚአብሔር ፍጥረቱን በፈጸመ ጊዜ ሁሉም መልካም ነበር (ዘፍጥ. 1:31)፤ ነገር ግን ዛሬ ፍጥረት ይቃትታል። መከራና ሞት አለ፤ ሥቃይ አለ። ይህ ሁሉ ደግሞ የአዳም ኃጢአት ውጤት ነው። ፍጥረት በራሱ ችግር ኖሮበት አይደለም። የፍጥረትን መታወክ ለመግለጽ ጳውሎስ የተጠቀመባቸውን ቃላት አስተውሉ። ሥቃይ (ቁ. 18)፣ ከንቱነት (ቁ. 20)፣ ባርነት (ቁ. 21)፣ ጥፋት (ቃ. 21) እና መከራ (ቁ. 22) ናቸው። ነገር ግን ይህ መቃተት ዋጋ ቢስ አይደለም። ጳውሎስ ይህን በምጥ ላይ ካለች ሴት ጋር አንጻጽሮታል። ሕመም ይኖራል፤ ነገር ግን ልጁ ሲወለድ ሥቃዩ ያከትማል። አንድ ቀን ፍጥረት አርነት ይወጣና የከበረ ፍጥረት ስለሚሆን፣ የፍጥረት መቃተት ያከትማል! አማኝ ዛሬ በሚያየው መከራ ላይ አትኩሮት አይኖረውም። የነገን ክብር ያያል (ቁ. 18፣ 2ኛ ቆሮ. 4:15-18)። የዛሬው የምጥ ባርነት በነገ የክብር ነጻነት ይለወጣል።

ለ) እኛ አማኞች እንቃትታለን (8:23-25)- የምንቃትትበት ምክንያት «የመንፈስ በኩራት» ስለቀመስን ሲሆን፣ ይህም የመጭው ክብር ቅምሻ ነው። ሰላዮቹ በተመለሱ ጊዜ እስራኤላውያን የከነዓንን በኩራት እንደቀመሱ (ዘኁል. 13:23-27)፣ እኛ ክርስቲያኖች በመንፈስ አገልግሎት የመንግሥተ ሰማያትን በረከት ቀምሰናል። ይህም ጌታን ልናየው እንድንናፍቅ፣ አዲስ አካልን ለመቀበልና ከእርሱ ጋር እየኖርን ለዘለዓለም እንድናገለግለው ያደርጋል። ክርስቶስ ሲመጣ፣ የሚኖረንን የሥጋችንን መዋጀት እየጠበቅን እንኖራለን (ፊልጵ. 3:20-21)። ይህም በተለወጠ ጊዜ ያገኘው የእግዚአብሔር

ልጅነት ከፍተኛው ደረጃ ላይ መድረስ ሲሆን፤ የልጅነት መንፈስ የልጅነትን ሥልጣን ሰጥቶ ከእግዚአብሔር ቤተሰብ ውስጥ እንድንቆም አስቻለን። ክርስቶስ ሲመለስ ወደ ሙሉ ርስታችን እንገባለን።

እስከዚያው፤ በተስፋ እንጠባበቃለን። «በተስፋ ድነናልና» (8:24)። የምን ተስፋ? «. . . የተባረከውን ተስፋችንን እርሱም የታላቁን የአምላካችንንና የመድኃኒታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ክብር መገለጥ. . .» ነው (ቲቶ 2:13)። የሚሻለው ገና ወደ ፊት ይመጣል! አማኝ በዚህ ዓለም መከራና ሥቃይን ሲያይ ተስፋ አይቆርጥም። ጊዜያዊው መከራ አንድ ቀን የክብር መግቢያ እንደሚሆን ያውቃል።

ሐ) መንፈስ ቅዱስ ይቃትታል (8:25-30)- እግዚአብሔር ስለ ሕዝቡ መከራ ግድ ይለዋል። ኢየሱስ በምድር ላይ በሥጋ ሲኖር ኃጢአት በሰዎች ላይ ያደረሰውን ችግር አይቶ ቃትቷል (ማር. 7:34፤ ዮሐ. 11:33-38)። ዛሬም መንፈስ ቅዱስ ድካማችን፤ ሽክማችንና መከራችን እየተሰማው ከእኛ ጋር ይቃትታል። ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ ከመቃተት የበለጠ ነገር ያደርጋል። ሁልጊዜ የእግዚአብሔርን አሳብ አናውቅም። ሁልጊዜም እንዴት እንደምንጸልይ አናውቅም፤ ነገር ግን በመከራ ፈንታ የእግዚአብሔርን አሳብ እንድናውቅ መንፈስ ስለ እኛ ይማልዳል። መንፈስ «ድካማችንን ያግዛል»።

እግዚአብሔር በዓለም ላይ እንደሚሠራ እና ፍጹም የሆነ ዕቅድ ለሕይወቱ እንዳለው ስለሚያውቅ (8:28)፤ አማኝ በመከራና በፈተና ሊዝል አይገባውም (8:29)። እግዚአብሔር በዕቅዱ ሁለት ዓላማዎች አሉት፡- እነርሱም የእኛ በኅ መሆንና የእርሱ ክብር ናቸው። በመጨረሻም፤ ኢየሱስን እንድንመስል ያስችለናል። ከሁሉ የሚልቀው ደግሞ የእግዚአብሔር ፈቃድ መከናወኑ ነው። ሥራውን የጀመረው ከዘለዓለም እኛን በክርስቶስ በመረጠን ጊዜ ነው (ኤፌ. 1:4-5)። አንድ ቀን ልጁን እንድንመስል አስቀድሞ ወሰነ። ቅድመ-ውሳኔ ለዳኑት ሰዎች ብቻ ነው። እግዚአብሔር

አስቀድሞ ሰዎችን ለኩነኔ መርጦአል የሚል ትምህርት አልተማርንም። የሚከነኩት በክርስቶስ ለማመን አሻፈረኝ በማለታቸው ነው (ዮሐ. 3:18-21)። የመረጣቸውን ጠራቸው (2ኛ ተሰ. 2:13-14ን ተመልከቱ)፤ ለጥሪው ምላሽ ሲሰጡ አጸደቃቸው፤ ከዚያም አከበራቸው። ይህ የሚያሳየን አማኝ በክርስቶስ የከበረ መሆኑን ነው (ዮሐ. 17:22)። የዚህ ክብር መገለጥ ደግሞ የጌታን መመለስ ይጠባበቃል (ሮሜ 8:21-23)።

የእግዚአብሔርን ክብር ተካፍለን እያለ፤ እኛ ክርስቲያኖች ተስፋ የምንቆርጠውና የምንዝለው ለምንድን ነው? የዛሬው መከራችን ክርስቶስ ሲመለስ የበለጠ ክብርን ያጎናጽፈናል!

4. ከፍርሃት ነፃ ወጥተናል- መለየት የለም (8:31-39)

ኩነኔ የማይኖርብን ከእግዚአብሔር ጽድቅ ስለምንካፈል እና ሕግ ሊኮንንን ስለማይችል ነው። ሥጋን አሸንፈን ለእግዚአብሔር እንድንኖር የእግዚአብሔር መንፈስ ስላለን ዕዳ የለብንም። ተስፋ መቀረጥም የለም። ምክንያቱም የተባረከ ተስፋችን በሆነው በክርስቶስ መመለስ የእግዚአብሔርን ክብር እንካፈላለንና። የእግዚአብሔርን ፍቅር ስለምንለማመድ መለየት የለም፡- «ከክርስቶስ ፍቅር ማን ይለየናል?» (ሮሜ 8:35)።

የዚህ የመጨረሻ ክፍል አጽንኦት የአማኞችን ዋስትና በተመለከተ ነው። በክርስቶስ ፍቅር ስለተጠበቅን ትናንትን፣ ዛሬንና ነገን ልንፈራ አይገባንም። በአማኝና በጌታ መካከል መለያየት አለመኖሩን ለማስረዳት ጳውሎስ አምስት ሙግቶችን አቅርቧል።

ሀ) እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነው (8:31)- እግዚአብሔር አብ ከእኛ ጋር መሆኑን ለመግልጽ ልጁን ልኳል (8:32)። ወልድም ከእኛ ጋር ነው (8:34)፤ መንፈስ ቅዱስም ከእኛው ጋር ነው (8:26)። እግዚአብሔር ሁሉ ነገር ለበጎ እንደሚሆንልን አድርጓል (8:28)። በማንነቱና በአቅርቦቱ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነው። አንዳንድ ጊዜ እንደ ያዕቆብ እናለቅሳለን፤ «ልጅ አልባ አስቀራችሁኝ» (ዘፍጥ. 42:36)፤ ነገር ግን ሁሉ ነገር ለበጎ

ይሆንልናል። መቋጫው ግልጽ ነው። «እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ፣ ማን ይቃወመናል?»

አማኝ በእያንዳንዱ ቀን እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር እንደሆነ በመረዳት መኖር አለበት። ከእርሱ መልካም ነገርን ለመቀበል የግድ በፈተና ቢያልፉም አፍቃሪ አባታቸው የሚበጀውን ስለሚመኝላቸው፣ መፍራት አያስፈልጋቸውም። «ለእናንተ የማስባትን አሳብ እኔ አውቃለሁ፤ ፍጻሜና ተስፋ እሰጣችሁ ዘንድ የሰላም አሳብ ነው እንጂ የክፉ ነገር አይደለም» (ሌር. 29:11)።

ለ) ክርስቶስ ስለ እኛ ምቶሐል (8:32)- እዚህ ላይ ሙግቱ ከአነስተኛ ወደ ታላቅ ነው። ኃጢአተኞች ሳለን እግዚአብሔር ምርጡን ከሰጠን፣ አሁንም ልጆቹ ስንሆን የሚያስፈልገንን ሁሉ አይሰጠንምን? ኢየሱስም መሥጋትና መፍራት ሞኝነት መሆኑን ለሕዝቡ ለማስረዳት ሲሞክር ይህን ሙግት ተጠቅሟል። እግዚአብሔር ለወፎችና ለበጎች እንዲሁም ለሜዳ አበባ ግድ ይለዋል። ለእኛም በእርግጥ የበለጠ ያስብልናል። እግዚአብሔር የእርሱ ከሆኑት ጋር ያለው ተዛምዶ ሕግን የተመረኮዘ ሳይሆን፣ በቀራንዮ ጸጋው ላይ የተመሠረተ ነው። እግዚአብሔር የራሱ ለሆኑት ሁሉ ሁሉን በነፃ ይሰጣል።

ለ) እግዚአብሔር አጽድቆናል (8:33) - ይህም በክርስቶስ ውስጥ ጸድቅ አድርጎ ቆጥሮናል ማለት ነው። ሰይጣን ሊከሰን ይወድዳል (ራእይ 12:10፤ ዘካ. 3:1-7)፣ ነገር ግን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸድቅ ሆነን እንቆማለን። እኛ በክርስቶስ የተመረጥን፣ በክርስቶስ ተቀባይነትን ያገኘን የእግዚአብሔር ምርጦች ነን። እርሱ ራሱ ስላጸደቀን እግዚአብሔር እኛን አይከሰንም። እርሱ የሚከሰሰን ከሆነ የሰጠን ደኅንነት ዋጋ ቢስ ነው። እኛ አሁንም በኃጢአታችን አለን ማለት ነው።

የጽድቅን ትርጉም መረዳት ለልባችን ሰላምን ያመጣል። እግዚአብሔር አንድን ያመነ ኃጢአተኛ ጸድቅ ብሎ ሲጠራው ዐዋጁ መቼም ቢሆን አይለወጥም። የክርስትና ልምምዳችን ከተን

ወደ ቀን ሊቀያየር ይችላል፤ ጽድቃችን ግን አይለወጥም። እኛ ራሳችንን እንከስ ይሆናል፤ ሰዎችም ሊከስሱን ይችላሉ፤ እግዚአብሔር ግን ወደ ፍርድ ወንበር ወስዶ ፈጽሞ አይከሰንም። ኢየሱስ የኃጢአትን ዋጋ ስለ ከፈለ፤ እኛ ተጠብቀናል።

መ) ክርስቶስ ስለ እኛ ይማልዳል (8:34)- እጥፍ ምልጃ አማኝን በክርስቶስ ዋስትና ይሰጠዋል። መንፈስ ይማልዳል (8:26-27)፤ የእግዚአብሔር ልጅም ይማልድልናል (8:34)። ለእኛ የሞተልን ያው ጌታ አሁን በሰማያት ይማልድልናል። ሊቀ ካህናችን በመሆኑ ፈተናን መወጣት የምንችልበትን ጸጋና ጠላትን የምንረታበትን ጉልበት ይሰጠናል (ዕብ. 4:14-16)። ጠበቃችን ስለሆነና፤ ኃጢአታችንን ይቅር ብሎ ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ኅብረት ያድሳል (1ኛ ዮሐ. 1:9-2:2)። ምልጃ ማለት ኢየሱስ ክርስቶስ በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት እኛን ወክሎ ስላለ ራሳችንን መወከል አያሻንም ማለት ነው።

በሮሜ 5:9-10 ባለው ክፍል ጳውሎስ የምልጃን አገልግሎት ጠቁሟል። የዳንነው በሞቱ ብቻ ሳይሆን በሕይወቱም ነው። «ስለ እነርሱም ሊማልድ ዘወትር በሕይወት ይኖራልና ስለዚህ ደግሞ በእርሱ ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ፈጽሞ ሊያድናቸው ይችላል» (ዕብ. 7:25)። ጴጥሮስ በጌታ ላይ ኃጢአት ሠርቶ ነበር፤ ነገር ግን በኢየሱስ ክርስቶስ ኃጢአቱ ተፋቀለት ኅብረቱም ታደሰለት። «ስምዖን ስምዖን ሆይ፤ እነሆ፤ ሰይጣን እንደ ስንዴ ሊያበጥራችሁ ለመነ፤ እኔ ግን እምነትህ እንዳይጠፋ ስለ አንተ አማለድሁ» (ሉቃስ 22:31-32)። ስለ እያንዳንዳችን ይማልዳል ይህም አገልግሎቱ እያንዳንዳችን ዋስትና ያለን ስለመሆኑ ያረጋግጥልናል።

ሠ) ክርስቶስ ይወድደናል (8:35-39)- ከቁጥር 31-34 ጳውሎስ እግዚአብሔር እንደማይተወን አረጋግጧል። ነገር ግን እኛ ልንተወው እንችላለን? ከዚያስ? ጳውሎስ ይህንን ችግር በዚህ በመጨረሻው ክፍል ከክርስቶስ ፍቀር ሊለየን የሚችል ምንም ነገር እንደ ሌለ ያብራራል።

ለመንፈሳዊ ዕድገታችን የሚያስፈልጉን ስለሆነ ብሎ (ሮሜ 5:3-5) እግዚአብሔር ከሕይወት ውጣ ውረዶች አያስጠልለንም። በሮሜ 8:28 እንደተናገረው የሕይወት ውጣ ውረዶች ለበጎ እንደሚሆኑልን እንጂ እንደማያጠፉን አረጋግጦልናል። ለራሳችን በጎነትና ለራሱ ክብር ሲል እግዚአብሔር ፈተናን ይፈቅዳል። ስለ እርሱ ብለን ፈተናን እንታገላለን (8:36)። ይህንን በማድረጋችን እግዚአብሔር የሚተወን ይመስላችኋል? በፍጹም! ይልቁንም በሕይወት ፈተና ስናልፍ የበለጠ ይጠጋናል።

በተጨማሪም፣ የምናሸንፍበትን ኃይል ይሰጠናል (ቁ. 37)። በክርስቶስ «ከአሸናፊዎች እንበልጣለን።» በድል ላይ ድልን ይሰጠናል። ሕይወትንም፣ ሞትንም፣ ያለውንም፣ የሚመጣውንም አንፈራም። ምክንያቱም ኢየሱስ ክርስቶስ ይወድደናል፣ ድልንም ይሰጠናል። ይህ የተስፋ ቃል በእኛ ጥረት ላይ የተመሠረተ አይደለም፣ «እንዲህ ብታደርጉ፣ እንዲህ አደርጋለሁ» አላለም። ይህ ዋስትናችን የጸና እውነት ነው። እኛ የክርስቶስ ስለሆንን ዋስትናው የራሳችን መሆኑን እናውቃለን። ከእርሱ ፍቅር ምንም ሊለያችሁ አይችልም። እመኑና በእርሱ ሐሴት አድርጉ!

የዚህ አስደናቂ ምዕራፍ ግምገማ ክርስቲያን ሙሉ በሙሉ ባለድል መሆኑን ያሳያል። ክርስቶስ ስለሞተልን ከፍርድ ነፃ ነን። የእርሱም ጽድቅ አለን። ክርስቶስ በመንፈሱ በእኛ ውስጥ ስለሚኖርና በሕይወቱ ስለምናካፈል፣ ከሸንፈት ነፃ ነን። ክርስቶስ ስለሚመጣና በክብሩ ስለምናካፈል ከተስፋ መቁረጥ አርነት ወጥተናል። ክርስቶስ ስለሚማልድልንና ከእርሱ ፍቅር ሊለየን የሚችል ማንም ስለሌለ፣ ከፍርሃት ነፃ ነን።

ኩነኔ የለብንም! ዕዳ የለብንም! ተስፋ አንቆርጥም! ከእርሱ አንለይም!

እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ፣ ማን ይቃወመናል?